

Lustighe Amoreuse Refereynen

elck met een Liedeken daer op accorderende, seer
gheneuchlick ende recreatijf

Hendrik van Boxtel

bron

Hendrik van Boxtel, *Lustighe Amoreuse Refereynen, elck met een Liedeken daer op accorderende, seer gheneuchlick ende recreatijf*. Bruyn Harmanssz Schinckel, Delft 1597

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/boxt005lust01_01/colofon.php

© 2012 dbnl

Register van die Regulen daer dese Referenen op ghemaect zijn.

Wie Ionckvrouwen gelooft wert licht bedrogen.	2
Och derven van lieve geen meerder pijn.	4
Een ghestadich herte is weerdicht om louen.	5
Dus mach ick als Tortelduyfkens wel suchten.	6
Had ickse noyt ghesien, ten waer gheen noot.	7
Want peys ick veel isser deur liefden bedroghen.	9
Niettemin het moet al zijn gheleden.	10
Had ick haren troost ick soude ghenesen.	12
Al wat ghy begheert sal u ghebeuren.	13
Gheen meerder pijn dan lief van lief te wesen.	14
Niemant dan sy en staet int herte gheschreven.	16
Scheyen van lieve ter werelt geen meerder pijn.	17
Wanneer ghy mint wilt u voor clappaerts wachten.	19
Minnen sonder troost is quaet om lijden.	20
Derven van heur geen meerder pijn.	21
Lieve lief en weet ick ter werelt niet.	22
Dat sy haren dienaer genadich wil wesen.	24
Maer d'afzyn van haer dat was my pijn.	25
Wie heymelick mint moet dickwils treuren.	26
Maer nv eylacy heeftse my vergeten.	28
Mijn daghen en hoorden ick noyt beter singhen.	29
Niemant dan sy en spant uit herte de croone.	30

Duert dit noch langher ick en mach niet leven.	31
Wanneer ghy mint wilt u voor quat tonghen etc.	33
Sy is die liefste onder des hemels Firmament.	34
Want sy alleen spant int herte die croone.	35
Een ghetroost hert mach wel vreucht etc.	37
Liever en mocht my ter werelt niet wesen.	38
Maer nv eylacy heeft hy my vergeten.	39
Want sy heeft int herte die residentie.	40
Tderven van lieve gaet alle pijn te boven.	42
Maer by haer te zijn mach my niet ghebeuren.	43
Wie op maechden troost leeft moet dickwils, etc.	44
Noyt lieffelick lief en had oyt lief so lief.	46
Sy is die liefste en salse blijven.	47
Wien spijt of venijt, dit sal altijd dueren.	49

Een Refereyn int amorus, met een Liedeken daer op accorderende.

Also Pyramus begeerden te sterven,
 Als hy moest derven sijn Tisbe verheven,
 Ghelijck Troylus hem liet deurkerven,
 Als hem dontrouwe Breseda had begeben
 Also en begeer ick oock niet langer te leven,
 Nv ick moet derven mijn liefste verkoren,
 Die alleene int herte staet geschreven,
 Boven alle vrouwen ter werelt gheboren,
 Eylacy wat pijn moet ick oorboren,
 Mijn hert heeftse doorwont met Venus strale,
 Mijn leven acht ick gheheel verloren,
 Want sy verhart blijft ghelijck den stale,
 Noyt en leefde minnaer in meerder quale,
 Hoe sal ick die pijn konnen ghedoghen,
 Ick mach wel segghen met herten loyale,
 Wie jonckvrouwen ghelooft wert licht bedrogen:

Het Liedeken gaet op die wijze: Hoe waert mogelick roosken reen, &c.

Alle mijn ghepeys doet my zo seer,
 Eylaes wien sal ickt claghen,
 Die liefste acht op my niet meer,
 Die staet in mijn behaghen.
 Dat ickse ken dat is my leet,
 Want sy ghebruyckt groot onbescheet,
 Als water beken, mijn ooghen leken,
 Ick smelt in Venus yver seer heet.

Paris en is van Helena geschiet geen ontrouwe,
 Die hy beminde als sijn liefste amye,
 Hero en liet Leander in geenen rouwe,
 Tisbe bleef oock gestadich tot allen tijde
 Haren Pyramus int breet en wijde,

Van Phedra machmen oock wel narreren,
 Die Theseus volchde sonder envye,
 Dese zijn ghestadich gheweest sonder simuleren
 Maer ick word veracht van die my wilt teneren,
 Dien ick altijd heb gheweest ghestaich,
 Haer ghesproken woorden wil sy abandonneren,
 Diese gheseydt heeft met haren mont sucadich,
 O wreect doch Venus dit seyt moordadich,
 Het welck my ghebeurt voor uwer ooghen,
 Ick mach nv segghen vroech en spadich
 Wie jonckvrouwen ghelooft wert licht bedrogen.

Had ick eenichsins misdaen,
 Met warcken oft met monde,
 So mocht ickt haer vergeven saen,
 Maer noyt t eeniger stonde,
 Eylacy wat is my gheschiet,
 Langer te leven lust my niet,
 Als water beken, mijn ooghen leken,
 Mijn hert leyt in groot verdriet.

Ick meynden dat onse begonnen vreucht,
 Noch soude comen tot perfectie,
 Maer als sy wtgesogenf heeft dmergh mijnder jeucht
 En my gemaect heeft onder haer subjectie,
 So verstoot sy my wt hare protectie,
 Dies ick bedrukt, benout ben boven maten,
 Boven alle die leven had sy delectie,
 Nochtans heeft sy my noch verlaten,
 Och het was cleyn tot mijnder bater,
 Dat ick ghelooft haer samblantigh wesen,
 Het scheen dat sy was vol carstate,
 Maer nv heeft sy my veel anders gedaen mits desen
 En weet ick geen raet om my te genesen,
 Want mijn jonge jeucht begint te verdrogen,
 Ick seg al is verdriet in my gheresen:
 Wie jonckvrouwen ghelooft wert licht bedrogen.

My dunckt voorwaer na mijnen sin,
 Dat sy hen niet bedencken,
 Die hier dragen tot vrouwen min,
 Voor soet sy hem suer schencken,
 Eertijts was my sulcx onbekent,
 Maer lacy nv weet ickt present,
 Als water beken, mijn oogen leken,
 Mijn herte leyt in groot torment.

Prince, ghy longers wie dat ghy zijt,
 Neemt dit exempel in grooter weerden,
 Siet wel voor u int begin wie dat ghy vrijt,
 En wilt Venus stralen niet lichtelijck aenveerden,
 Want gheen meerder pijn isser opter eerden,
 Al hevet menighen seer soet gheweest,
 Dondert eertijts haer bloet daerom verteerden,
 Ghelooft nemmermeer vrouwen minst oft meest,
 Al schijnen sy schoon, gheveynst is den gheest,
 Salich is den man die een ghetrouwe vynt,
 Want als een Crocodile lachende onbevrees
 Den menschen lockt tot haer, dan verstynt,
 Also doen sy oock hoe datmen hem pijnt,
 Ick weet want ick also ben ghetoghen,
 Dus seg ick noch als die daerom verdwijnt
 Wie jonckvrouwen ghelooft wert licht begroghen.

Princen, ick raed u groot en cleen,
 Laet u so niet bedriegen,
 Wacht u van vroukens int gemeen,
 Sy connen seer wel liegen,
 En ghelooft niet haer woorden soet,
 Want int eynde zijn sy als roet,
 Als water beken, mijn oogskens leken,
 My dunckt van rou ick sterven moet.

Een Refereyn int amoureux, met een Liedeken daer op accorderende.

O Cupidoos strael wat grooter smerte,
 Doet ghy my inwendich van binnen,
 Want aen die ick beminne boven mijn herte,
 En kan ick eylaes geenen troost gewinnen,
 Waer ickse soeck ick en kanse niet vinnen,
 Ick ducht van rouwe te moeten sterven,
 Och oft ick van haer wt oprechter minnen,
 Een troostelick wordeken mocht verwerven,
 In wat gheneuchten sou sy my beerven,
 Die nv van herten gheheel ben ontheucht,
 Maer haer lieflijck wesen moet ick derven,
 Dwelck alleen is mijn blijschap en vreucht,
 Dies seer vergaet mijn bloeyende jeucht,
 Ia ducht te besterven in corten termijne,
 Och derven van lieve gheen meerder pijn.

Het Liedeken gaet op de wijze, Ghepeys ghy doet my treuren nacht en dach.

HOe mocht hy vreucht hanteren,
 Die van sijn liefken waer,
 Wat mocht hem recreeren,
 Niet soot blijktt openbaer,
 Want therte is by haer,
 Also ick nv bekinne,
 Ontstelt is hy van sinne,
 Hy leeft in groot misbaer.

Van meerder pijn en mochtmen niet schrijven,
 Want alle smerte sy te boven gaet,
 Troylus liet hem veel liever ontlijven,
 Dan te derven Breseda die schoone granaet,
 Theseus veel liever soeckt in speloncken baet,
 Met sijn alderliefste Phedra verkoren,
 Dan sonder haer in sijnen vaderlicken staet,

Want so moest hy alle verdriet oorbooren.
 Als my die alderliefste comt te voren,
 Nerghens en weet ick niet een plaetse om rusten,
 Venus op u mach ick my wel verstooren,
 Die desen brant, als ghy wout wel blusten,
 Maer my dunckt dat ghy hier in hebt u lusten,
 Dies ick eylaes moet leven sonder medecijne,
 Och derven van lieve gheen meerder pijn.

Apollo met sijn liere,
 Mocht my vermaken niet,
 Dan dat Lelyken fiere,
 Mocht stelpen mijn verdriet,
 Sprack sy troostelicx yet,
 Maer als ick haer com teghen,
 Sy gaet na ander wegghen,
 Dit ist dat sy my biet.

Och mocht ick somtijts heymelick stille
 Haer spreken, my dunckt ick sou ghenesen
 Oft eens by haer zijn na mijnen wille
 Ghelijck Leander by sijn Hero plach te wesen,
 Gheen periculen sou ick ontsien oft vreesen,
 Al moest ick die zee met mijnen armen oock scheuren,
 Maer eylaes dits noodeloos gheseyt mits desen,
 Nv my daenschouwen van haer niet en mach gebeuren
 Wat wil ick dan van veel te sprekens reuren,
 Al gae ick vanden avont totten morgen,
 Nergens en can ick haren persoon ghespeuren,
 My dunckt dat sy haer erghens houdt verborghen,
 Mijn herte leydt altijd in grooter sorgen,
 Comt doot brengt mijn leven ten ruijne,
 Och derven van lieve gheen meerder pijn.

Sy is mijn hoop alleene,
 Mijn troost en toeverlaet,
 Oorsaecke en heeft sy geene,

Dat sy my aldus haet,
 Wel doet quae clappaerts raet,
 Maer wou sy eens ghedencken,
 Mijn liefde sou sy schencken,
 Een woort wt caritaet.

Prince, sonder haer en mach ick niet leven,
 Maer sal als een bloem moeten verdroogen,
 Also Ainadis alle vreucht moest begeven,
 Doen hy Orianam niet meer en sach voor oogen,
 So moet ick nv oock alle pijn ghedooghen,
 Nv my het aenschouwen van mijn lief faelgeert,
 Och oft sy eens dede na haer vermoghen,
 Alle mijn benautheyt sou haest zijn verkeert
 Maer deur qua clappaerts is sy ghecorrumpeert,
 Die alle discoort soecken te brouwen,
 Ist also ghelijck my mijn herte affumeert,
 Waer sal ick uw arm desolate onthouwen,
 My verdroot den claren Hemel t'aenschouwen,
 Tleven docht my met meer ghenoechlick te zijne,
 Ocht t'derven van lieve geen meerder pijn.

Ghy Princen altemale,
 Nemmermeer also haect,
 D'begin dat smaectt seer wale,
 Maer d'eynd biter laectt,
 Ick ben aen een gheraectt,
 Sy mach my sien oft luchten,
 Van haer so moet ick vluchten,
 Ick bender aen vermaectt.

Een schoon amoreus Refereyn met een Liedeken daer op dienende.

Wanneer ick sie alle vrouwelicke figueren,
 Also schoon gelijk Engelsche creatueren,
 Des Hemels ghemeene,
 Therte beeft my, d'bloet begint my te berueren,

Nergens en weet ick een plaetse om te dueren,
 T'is my over al te cleene,
 Och peys ick om een persoone alleene,
 Die ick eylacy metter waerheyt beminne,
 Ben ick dagelicx in gequel en in weene,
 Dat ick byna come wt mijnen sinne,
 Om dat ick haer also onghestadich bevinne,
 Haer liefde tot my-waers is nv verschoven,
 Dies mach ick wel seggen met hert ende sinne,
 Een ghestadich hert is weerdich om loven.

***Het Liedeken gaet op die wijze,
 Almaengie-Filippijn.***

Wie een ghestadich lief heeft,
 Hy machse houden in weerden,
 Want sijn herte in rusten leeft,
 Gheen meerder vreucht op eerden.

Geen meerder gheneucht in swerelts statie,
 Dan gheduerighe vrientschap sonder variatie,
 Tusschen twee ghelieven,
 Den herte is onghequelt van alle turbatie,
 Sy doen malcanderen groote jubiliatie,
 Met haer missieven,
 Sy seynden malcanderen minnelicke brieven,
 Die hen veel soeter zijn dan eenige conserven,
 Toylus ghebroetsel en mach hen niet grieven,
 Alle pijn ende miserie sy derven,
 Gheen meerder gheneucht in swerelts erven,
 Sy zijn als gheliefkens in lustige hoven,
 Dus suchtende mach ic wel seggen menichwerven
 Een ghestadich herte is weerdich om loven.

Gheen vreucht en isser so groot,
 Als ghestadichheit van tween,
 Niemand machse dan die doot,
 Van malcanderen ghescheen.

Mijn liefste was eertijts secreet en wijs,
 Haer wesen was mijnder herten een Paradijs,
 Vol alder soetheyt,
 Maer nv so is sy omghekeert als een rijs,
 Haer liefde is vergaen gelijk een ijs,
 In grooten verwoetheyt,
 Eertijts scheen haer aenschijn vol minlicker goetheyt
 Seer lieffelicke sy was om te aenschouwen,
 Maer nv eylacy door nijders vroetheyt,
 So dunckt my haer liefde gheheel vercouwen,
 Dat ick haer ontsach mach my wel rouwen,
 En clagen haer ongestadicheyt den Heer hier boven,
 Seggende altijt met inwendich benouwen,
 Een ghestadich herte is weerdich om loven.

Gheen tonghe volspreken sou,
 Wat gheneuchte sy bedrijven,
 Die malcanderen zijn ghetrou,
 Ende totter doot toe blijven.

Prince boven alle vreucht diemen mocht hantieren,
 Boven alle solaes datmen sou mogen versieren,
 En mocht gheen meerder zijn,
 Dan twee geliefkens getrou van manieren,
 In woorden in dencken, niet om versieren,
 Tot allen tevrien,
 Onder sulcke en is nemmermeer twist oft pijn,
 Maer geduerige vrientschap tot alle stonden,
 Wat die eene doet is des anders wille fijn,
 Sy zijn teghen malcanderen seer goet van gronden
 Waer was oyt meerder vreucht ghevonden,
 Maer eylaes ick sie in des droefheyts oven,
 Dies seg ick noch noort wel mijn vermonden,
 Een ghestadich hert is weerdich om loven.

Prince, siet wel wie ghy mint,
 Ghelooftse met schoon voor ooghen:

Mint aldaer ghy trouwe vint,
So en wordy niet bedroghen.

Een Refereyn int amoreus, men een Liedeken daer op accorderende.

ALso Tortelduyfken druckelick lamenteert,
Onder des popeliers koel schouwen,
Wanneer yemant door vreuchden gemoveert,
Ghenomen heeft haer nie-paerken in trouwen,
Sy pijpt, sy claecht, den sanck is vol rouwen,
Gheenderhande vreucht en can haer vermaken,
Also ben ick bedroeft met inwendich benouwen,
Want die liefste can ick niet comen ter spraken,
Ick en can niet gerusten, geslapen oft waken,
Altijt soo staet sy in mijnen sinne,
Waer ick gae oft stae, nergens can ick geraken,
Dat ick eens mocht sien mijn liefste vriendinne,
Sy weet wel dat ick haer alleen beminne,
Niettemin sy en mach my sien oft luchten,
Dus mach ick als Tortelduyfkens wel suchten.

***Het Liedeken gaet op die wijze: Nu keert
u Sottekens omme.***

Ghy Cupidos scholieren,
Aensiet mijn droeflick leven,
Mijn lief soet van manieren,
Die wil my nv begeven,
In thert staet sy gheschreven,
Boven der werelt goet,
Werd ick van haer verdreven,
Van rou ick sterven moet.

Och mocht ick eens sien haer blosende wangen,
Die ick weder houde dan silver oft gout,
Och mocht ick een minnelick woort ontfangen

Op alle mijn brieven menichfout,
 Mijn herte soud niet wesen so seer benout,
 Ghelijckt nv is door het inwendich treuren,
 My dunckt dat sy haer ergens verborgen houdt,
 Anders ten minsten sou my d'aensien ghebeuren,
 Och wat machse peysen die bloem der figueren,
 Oft sy wel eens ghedenckt mijn liefde yverich,
 Ick gheloof wel neen, haer stuerheyte sou scheuren,
 Ende sou ymmers my troosten seer goedertierich,
 Maer verandert is eylacy haer wesen manierich,
 My dunckt saechse my dat sy van my sou vluchten,
 Dus mach ick als Tortelduyfkens wel suchten.

Wist ick eens haer begeeren,
 Ick deet na mijnder machte,
 Och oft haer niet mach deeren,
 Mijn droeffelijcke clachte,
 Neen sy heeft gheen ghedachte,
 Eylacy meer op my,
 Sot ben ick dat ick wachte,
 Nae troost 'teenighen ty.

Eertijts had ick d'opsien haerder oogen,
 Eertijts toonde my jonste dat maechdelick vat,
 Maer eylaes nv en soude sy my niet ghedogen,
 Van verre te aenschouwen wat,
 Dweir my nochtans meerder waer van Tresa'schat,
 Schrijve ick aen haer eenige missieven,
 Sy en ontbiedt my noch dit noch dat,
 Iae en antwoordt my niet met boden oft brieven,
 O Venus is dit aldus u believen,
 Dat ick deur liefden sal moeten sterven,
 Och ist mogelick wilt my hier in gherieven,
 Dat ick noch hope van haer mach verwerven,
 Ontsteect haer herte wilt dat deurkerven,
 Want so ghy siet, sy en acht op weenen oft duchten,
 Dus mach ick als Tortelduyfkens wel suchten.

Het mach my wel mishaghen,
 Dat ick haer oyt beminden,
 My dunckt tot geenen daghen,
 Mochtmen ontrouwer vinden,
 Al sochtmen inde inden,
 Al vander werelt breet,
 Noyt men straffer en kinden,
 Ghelooft my diet wel weet,

Prince hy raedt u die dit heeft ghecomponeert,
 Wacht u te drincken van sulcken sope,
 Ick danck God dat mijnen tijt so na is gepasseert,
 Want siet vrouwen troost is een crancke hope,
 Ontlast u in tijts van sodanigen nope,
 Ick en hebs int begin niet connen ontvluchten,
 Dus mach ick als Tortelduyfkens wel suchten.

Ghy jonghers jonck van jaren,
 Neemt dit tot een ghedencken,
 Hoort niet na Venus snaren,
 Hoe soetelick dat sy clincken,
 Siet hoe sy my vermincken,
 Dus schoutse als venijn,
 En wilter niet op pincken,
 So ick heb ghedaen fijn.

Een schoon amoreus Refereyn, met een Liedeken daer op dienende.

O Venus wildy my bederven,
 Mijn hert deurkerven, noyt meer der grief,
 Die bitter doot dunckt my sal ick sterven,
 Can ick niet verwerven, mijn liefste lief
 O vrouwe die ick oyt in mijn herte verhief,
 Tot allen stonde,
 Waerom doedy my alsulken miskief,
 Noyt sulcke wonde,
 Och d'aenschouwen van haren rooden monde,

Dat was den strael die my mijn herte deurschoot,
 Dus mach ick wel claghen als d'onghesonde,
 Had ick se noyt ghesien, ten waer gheen noot.

***Het Liedeken gaet op de wijze: Houdt nv alle aen,
 ick sal ons singhen vore.***

*COemt toeft niet lang,
 O doot haelt my met veerden,
 Tvalt my te bang,
 Te leven opter eerden,
 Want dien ick hiel in weerden,
 Verlaet my nv in pijn,
 Noyt ander ick begeerden,
 Nochtans moet aldus zijn.*

Wanneer ick peyse op haer lieflick wesen,
 So wert mits desen mijn hert benout,
 Liever en isser noyt int herte gheresen,
 Ick hadse ghepresen boven silver ende gout,
 Wy spraken te samen dickwils en menichfout,
 Wt reynder minnen,
 So dat Cupido doorschoot met sijnen bout,
 Mijn hert van binnen
 Ick en begeerden voor haer geen Coninginnen
 Maer wat ist sy laet my eylacy inden doot,
 Dus mach ick wel segghen na mijn versinnen,
 Had ick se noyt ghesien ten waer gheen noot.

Ick weet geen saeck,
 Waerom sy my mach laten,
 Want noyt met spraeck,
 In huys oft opter straten,
 En heb ick boven maten,
 Haer ymmermeer misseet,
 Maer deur quaey clappaerts praten,
 Ist datse my verleet.

Mijn leven dunckt my ten eynde zijne,
 Gheen niederijne en mocht my doen boet,
 Nv ick moet derven die roosemarijne,
 Ieuchdelijck van schijne, ick sterf in Venus gloet,
 Ghelijck den Salamander hem branden doet
 Nochtans niet en vergaet,
 Also die liefde in my ghestadich moet,
 Blijven inde daet,
 Niettemin mijn ghewont hert gheen rust ontfaet,
 Maer moet altijd swemmen in Venus boot,
 Dus seg ick noch, op dattet elck verstaet,
 Had ickse noyt ghesien, ten waer gheen noot.

So menich reys,
 Als ick sie haer figure,
 Soo overpeys,
 Ick ons gheneuchte veure,
 Eylaes den tijt is deure,
 Dies therte lamenteert,
 Ick leve in ghetreure,
 Nochtans haer dat niet deert.

Prince denckt wat pijn hy t'allen plaetsen lijdt,
 Die sonder respijt van sijn liefste moet scheyen,
 Al ist so nochtans ick blijf haer dienaer t'aller tijt,
 In nijdere spijt, die so my dunckt, haer verleyen
 Die bitter door staet my te verbeyen,
 Sonder eenich vertoeven,
 Och mocht haer mijnen gheest medeleyen,
 Ick sou my niet bedroeven,
 Maer lacy alleene moet ick de noote proeven,
 Want mijn jeuchdlick wesen begint te verdrogen,
 Een minnelijck adieu sou ick wel behoeven,
 Maer dat en sou sy my oock niet ghedoogen,
 Sy hout haer, ic en weet waerom, wt mijn oogen,
 So dat ick altijts leve in ellende groot,

Dies mach ic nog eens seggen hoort mijn verdoogen,
Had ickse noyt ghesien, ten waer gheen noot.

Prince ghemeyn,
Wilt al minnen by maten,
Wilt u certeyn,
Op geen woorden verlaten,
Tbegin is goet om vaten,
Maer d'eynde draecht den last,
Schout altijt clappaerts praten,
Leest dit somtijts alst past.

***Een Schoon amoreus Refereyn, met een Liedeken daer op accorderende,
beclagende: de drock der minnen.***

MY dunckt dat vrou Venus is diet hier regeert
Boven Vorsten en Heeren haer exalteert
Na haer behaghen,
Sy en aensiet niemant hoe hooch ghenarreert,
Dien haer belieft sy fellick inflammeert
Tot allen daghen,
Haren strael is seer quaedt om te verdraghen,
Het is een plaghe boven alle plaghen,
So ick nv beproeve,
Van haer bedrech mach ick wel ghewaghen,
Want ick eylaesnv oock smaeck by vlaghen,
Gheen tuygen ick behoeve
Deur haer gae ick gelijk als die droeve,
Welck ick seer pacientelick moet ghedoghen,
Want peys ick veel isser deur liefde bedroghen.

***Het Liedeken gaet op de wijze: Ick sey wel over
schoon Ioffrou, Mocht ick deur uwen boomgaert.***

DEur liefden blent, ly ick torment
En moet in droefheyt leven, nv

Mijn liefken jent, seer excellent,
 Wil my eylaes begeven, nv
 Haer wooren waren eertijts soet,
 Maer nv zijn sy bitter als roet,
 Dus seg ick claer na mijn advijs,
 Dat hy voorwaer niet en is wijs,
 Die hem gheeft onder Venus voet.

My verwondert hoe dat die cracht der minnen
 Bedwinghen can alle menschelicke sinnen,
 Tsy vroeck ofte spa,
 Adam die liet hem van Eva verwinnen,
 En Sampson oock van een na mijn bekinnen,
 Ghenoemt Dalida,
 Wat dede Eurealus om Lucretia,
 Wat dede Hercules deur Dianira,
 In voorleden Iaren,
 Achilles wert deurschoten om Pollexena,
 Ende Agamemnon is om Clytemnestra,
 Seer qualijck ghevaren,
 Dies en zijnt voorwaer geen nieuwe maren,
 Dat ick vanden selfsten sope heb ghesoghen,
 Want peys ick veel isser deur liefde bedrogghen.

My dunckt certeen, dat ick alleen,
 Niet deur liefde bedrogghen zy,
 Also ick meen, bracht ons in ween,
 Adam deur Liefden van Eva tsy,
 Al was Samson van grooter macht,
 En Salomon, seer wijs bedacht,
 Deur Venus vyer so zijn sy al,
 Ghecomen schier tot grooten val,
 Ia David wert deur liefde veracht.

Veel zijnder eertijts deur liefde verslegghen,
 Leander heefter die doot oock deur verkregen,
 Alsoo ick heb verstaen,

Paris die jongelinck dient niet versweghen,
 Deur Helenam daer hy toe was gheneghen,
 Heeft die dootd ontfaen,
 Veel zijnder ter werelt die dit hebben ghedaen,
 Troylus, want hem Breseda was ontgaen,
 Quam oock int verdriet,
 Liefde en siet ter werelt niemanden aen,
 Nv dit nv dat, doet sy haer dienaers saen,
 Sy en ontsiet haer niet,
 Als ick peyse wat so vele is gheschiet,
 Ick troost my selven na mijn vermoghen:
 Want peys ick veel isser deur liefde bedroghen.

Och Pyramus en Troylus,
 Deur liefde quamen sy tot schand,
 Virgilius liet hem aldus
 Deur liefden op trecken in een mand,
 Deur liefden sterf Hercules,
 Deur liefden sterf Achilles,
 Ick segghe dat hy in droefheyt leeft,
 Die Venus is, haer tribuyt geeft,
 Wiet beproeft, die weet expres.

Prince, seer ghemeen is der minnen bedroch,
 Exempelen canmen vinden veel en ghenoech,
 Van voorleden tijden,
 Hoe wijs en subtyl sy trecktse in haren troch,
 Als Aristoteles met meer ander och,
 Ten helpt gheen mijden,
 Aniadis van Gaule quam door haer in lijden,
 Priamus en ginck die doot niet bezijden,
 Maer lieter zijn leven,
 Veel hebben hen van haer laten berijden,
 Sampson ghedoochde sijn hayr af te snijden,
 En isser ghebleven,
 Dit heeft die sotte liefde al bedreven,

In dwelck ick my te troosten moet poghen,
Want peys ick, veel isser deur liefde bedroghen.

Prince, niemant, hoe valiant,
Dese hier verdraghen cost,
Haer crachte want, na mijn verstant,
Ter werelt elck verdraghen most,
Venus is selve dick ghewont,
Met desen strael menigher stont,
Dus seg ick noch, na mijn propoost,
Dat gheen mensche int West oft Oost,
Hier tegen oyt remedie vont.

***Een Ionckvrouwen Refereyn, met een Liedeken
daer op accorderende: beclaghende
d'onghetrouwicheyt van haer lief.***

Ick die seer behaghelijck was te voren,
Van mijn lief geacht wert een bloeme der bloemen,
En boven al die leefden int herte was wtvercoren,
Die zijn vreucht cost verwecken en druck verdoemen,
Mach my nv wel d'onsalighste der menschen noemen,
Want het een lijden moet ick op d'ander kerven,
Eertijts so leefden ick int beroemen,
Maer nv moet ick al levende sterven,
Die ick beminne, die moet ick derven,
Hoe mocht my therte wesen te vreden,
Contrarie der fortuynen moet ick verwerven,
Niettemin het moet al zijn gheleden.

***Het Liedeken gaet op die wijze: Ick weet een aerdich
vrouken sy staet in mijnen sinne.***

GHy dochters fraey van zeden,
Wilt u seer wel versinnen,
Wanneer ghy werdt ghebeden,
Van Ionghers die u minnen,
Ontrou wilt doch bekinnen,

Haer gheveynsdich aenschijn,
 Want sy anders beginnen
 Wanneer sy van u zijn.

Eertijts, als ooc scheen, ick alleen int herte stont,
 Boven alle gheboren hiel hy my in weerden,
 Maer lacy soot blijktt, valsch was den gront,
 Dus houde ick my d'onsalichste opter eerden,
 Thert is benout al laecht tusschen twee sweerden,
 Gheen medecijn ick ter werelt behoeve,
 Minnaer en mach my ghenesen met veerden,
 Alleenlijck na sijnen troost ick vertoeve,
 Loon der valschen minnaers ick nv proeve,
 O Cupido hoe moech dy dus straf zijn van zeden,
 Het is u schult dat ick my bedroeve,
 Niettemin het moet al zijn gheleden.

Al zijne schoon voor ooghen,
 En wiltse niet ghelooven,
 Veel sullen zijn vertooghen,
 Om u die te verdooven,
 Maeckt v van hen verschoven,
 Schoutse t' allen termijn,
 Een ander sy loven,
 Wanneer sy van u zijn.

Ick ghelijcke my selven al ist my klagelick,
 By Dido die van Eneas wert verlaten,
 Int eerste was sy heus oock behaghelick,
 Wanneer sy hem so geerde wt caritaten,
 Hy verliefse doen boven maten,
 Niemand en beminden hy dan haer alleene,
 Maer namaels heeft haer dat niet mogen baten,
 Hy verlietse ende koos een ander certeyne,
 Dese gheluck ist wel also ick meyne
 Want ick haer navolghe in alle steden,
 Al beminne ick mijn lief, hy acht dat cleene,
 Niettemin het moet al zijn gheleden.

Sy zijn so van natueren,
 Dat sy schoon woorden schincken,
 Als sy staen byder deuren,
 Sy locken u als vincken,
 Hoe wel haer woorden klincken,
 Gheloofse niet ten fijn,
 Want sy daer niet op dincken,
 Wanneer sy van v zijn,

Prince,

Ghy jonghe hertekens op u heden ick begeere,
 En stelt nemmermeer u sinnekens so vaste niet,
 Ghelooft gheen Ionghers woorden te seere,
 Seer te ghelooven brocht my eylaes int verdriet,
 Een exempel daer af nv aen my siet,
 Hoe seer te ghelooven my nv comt betreden,
 Want mijns liefkens woorden waeyen als riet,
 Niettemin het moet al zijn gheleden.

Princerssen al ghelijcke,
 Wilt mijn woorden onthouwen,
 Wacht u arme als rijcke,
 Wilt niet te seer betrouwen,
 Ionkers schoon int aenschouwen,
 Sy geven u fenijn,
 Eylaes met u sy flouwen,
 Wanneer sy van u zijn.

Een Refereyn int amoreus, met een Liedeken daer op accorderende.

O Valsche Fortuyne, of smertelicke grief,
 O Cupidoos strale ghy brengt my 't ondere,
 O Venus ghy ontroofst mijn vreucht als een dief,
 D'oorsaeck mijns treurens zijt ghy besondere,
 Valsch gepeys verdrucket hert ten is geen wondere,
 Hope faelgeert my schier inder noot,
 Groot verlangen is therte een vondere,

Suchten ende duchten quelt my totter doot,
 Wynighe begeerte wast my inden schoot,
 Ende dat alleene om die liefste ghepresen,
 Sy mach my helpen wt Venus fel exploit,
 Had ick haren troost ick soude ghenesen.

***Het Liedeken gaet op de wijze: Ick was onlancx geleden,
 geraect ten avontspele.***

GHepeys ghy doet my treuren,
 By nachte en by daghen,
 Om een bloem der figueren,
 Die staet in mijn behaghen,
 Mocht ick troost aen haer iaghen,
 My dunckt ick waer ghesont,
 Want sy sonder misvraghen,
 Eylaes ick macht wel claghen,
 Heeft mijn jonck hert ghewont.

Sy is alleene mijn medecijne, soet,
 Sy is alleen daer den sin na blaect, haeckt
 Sy is alleene die hier mijn pijn, boet,
 Sy is alleen daer therte na ontwaect, snaect,
 Sy is my veel soeter dan honich gemaect, smaect,
 Sy is alleen mijn sterven en mijn leven, even
 Sy is alleen na wien mijn herte gheraect, braect,
 Sy is alleen int diepste verheven // bleven
 Sy is alleen die my mach troost beneven // geven
 Sy is alleen die liefste dier sou mogen // wesen,
 Sy is alleen die int hert sal gheschreven // cleven,
 Had ick haren troost, ick soude ghenesen.

Sy heeft voorwaer die conste,
 Ter werelt anders gheene,
 Wou sy my thoonen jonste,
 Ick waer ghesont certeene,

SY heeft de macht alleene,
 Die niemant anders heeft,
 Troosten sy na mijn duncken,
 Mijn herte sou ontfuncken,
 Dat nv in droefheyf leeft.

Al waer ic als Troylus ter door toe gevelt // seer,
 Al waer ick deurkerft in hondert steden // schier
 Al waer ick met swaer suchten ghequelt // seer
 Al waer ick met ongheluck bestreden // hier
 Al waer ick ghepijnt in alle mijn leden // dier
 Al waer ick met alle swaerheyf deurreden // fier
 Al waer ick als Pyramus met pijn bevanghen,
 Al waer ick ghestelt in een gevanckenis vol slangen
 Al waer alle droefheyf in my verresen,
 Al waer ick als Vlysses in groot verlangen,
 Had ick haren troost, ick soude ghenesen.

Daer en is gheen cruyt ter eerden
 Dat my hier troost mach gheven,
 Noch dranck hoe groot van weerden,
 Dan die liefste verheven,
 Sy staet voorwaer gheschreven,
 Alleen int shertsen gront,
 Sy is mijn wtvercoren,
 Boven alle gheboren,
 Liever noyt int hert stont.

Princen niemant dan sy my sou helpen mogen,
 Want sy is die liefste boven al wtghelesen,
 Al sage ick die bitter doot voor ooghen,
 Had ick haren troost, ick waer ghenesen.

Prince, my dunckt warachtich,
 Wanneer ick haer aenschouwe,
 So wert mijn herte crachtich,

Wt alle desen rouwe,
 Dat nv eylaes is flouwe,
 Dat grijpt dan eenen moet,
 Dus seg ick noch int leste,
 Dat liefs troost is het beste
 Medecijn ende goet.

Een Refereyn int amoreus, met Liedeken daer op accorderende.

DEur Cupidos strael die menige doet v'dwynen,
 Heb ick geweest in onsprekelicker pijnen,
 Half desperaet, also my dochte,
 In cruyden, balsemen, oft in medecijnen,
 Nergens en cost ick troost in ghevijnen,
 Daer en was geen specie die my genesen mochte,
 Het hert was ghequelt met pijn onsochte,
 My docht dat ick die doot sou moeten smaken,
 Die liefste die my dit lijden aenbrochte,
 Vernam van desen die rechte saken,
 Sy quam wt compassie om my te vermaken,
 En gaf my medecijne minnelijck van geuren,
 Sy seyde, lief wilt alle ongeneuchte staken,
 Hebby ghetreurt wilt nv in vreuchden ontwaken,
 Al wat ghy begeert, sal u ghebeuren.

***Het Liedeken gaet op die wijze: Houdt nv alle aen,
 ick sal ons singhen vore.***

O Inge jeucht,
 Wilt nv tot dese tijen,
 Bedrijven vreucht,
 En u met my verblijen,
 Als yemant wilt vrijen,
 Hebt altijd goeden moet,
 En val niet af ter zijen,
 Na tsuer so coemt het soet.

Als ick haer mijn smertelick lijden verhaelden,
 Woordekens van troost my *aen* haer niet en faelden,
 Om mijn gewont hert ter ghesontheyt te bringen,
 Haer minnelicke oochskens op my daelden,
 Die mijn hert met allen troost deurstraelden,
 Och seyde sy wilt ongheneuchte bedwingen,
 Hebt een gerust hert wilt wt droefheyte springen,
 Meendy dat ick sonder compassie ben gheboren,
 Die woorden begonsten my so te deurdringen,
 Dat ick niet en dacht op mijn lijden te voren,
 Na haer lieflick spreken was al mijn hooren,
 Sy sey weest wel ghemoet laet staen u treuren,
 En wilt den moet niet geven verloren,
 Hebby my lief ick heb u oock wtvercoren,
 Al wat ghy begheert, tsal u ghebeuren.

Men siet seer fijn,
 Dat altijts na den reghen,
 Coemt Sonneschijn,
 Dus en weest niet versleghen,
 Al werdy eerst verteghen,
 Volchtse altijt met spoet,
 Ghy sultse noch beweghen,
 Na tsuer so coemt het soet.

Woordekens van troost sprack sy abundant,
 En in een teecken van liefden gaf sy my de hant,
 Dwelck my was een salve medecinalick,
 Ick creech weder terstont mijn crachte playsant,
 Alle mijn lijden dat was ghenesen, want
 Deur den troost die sy my gaf liberalick,
 Het waer my onmogelick t'eene-malick,
 Die deucht te volspreken van die kersouwe,
 Niemant ter werelt isser hoe vermaerlijck,
 Die haren lof te vollen beschrijven souwe,
 Sy mach wel gheacht worden als ghetrouwe,
 Van my ende ghepresen t'allen uren,

Met recht ick haer altijd in eeren houwe,
 Want sey sy ghelooft een Ionckvrouwe,
 Al wat ghy begeert 'tsal u ghebeuren.

T'is openbaer,
 Die aen het soet wilt raken,
 Dat hy voorwaer,
 Het suer eerst moet smaken,
 Ten helpt slapen oft waken,
 Hy weet wel diet bevroet,
 Dus doet al na mijn saken,
 Na tsuer so coemt het soet.

Prince, wanneer ghy hebt een alsulcken lief,
 Houdtse in eeren so Leander Hero verhief,
 Want sy weerdich is alle eere,
 Een ghetrouw lief betert elck en sijn miskief,
 Daer menich blijft in eewich grief,
 Ia ten eynde coemt in alle verseere,
 Maer een medoogende hert is te prijsen meere,
 Die haer lief in tijden van noot by gaet,
 So my bewesen heeft dat maechdeken teere,
 Want sy my ghenas, en dat mits haren raet,
 Voorwaer sy is weerdich dat sy int herte staet,
 Als die liefste boven alle creatueren,
 Sy heeft my verlost wt eenen ellendigen staet,
 Want sy sey, daer ick lach half desperaet,
 Al wat ghy begeert, sal u ghebeuren.

Princen ghemeyn,
 Het blijktt voor uwen ooghen,
 Datmen certeyn,
 Eerst pijn moet ghedooghen,
 Om noch na sijn vermoghen
 Te krijghen d'liefste bloedt,

Dus wilt u hier na boghen,
Na tsuer so coemt het soet.

Een schoon amoreus Refereyn, met een Liedeken daer op dienende.

AL waer ick als Augustus van machte,
En als Carolus die grootste gheachte,
Al had ick Cresus schat na mijn begeeren,
Om te verteeren,
Al waer ick die edelste van gheslachte,
Al waer ick als Sampson van grooter crachte,
Ten waer al niet moest ick mijn lief ontbeeren,
Thooft sou my sweeren,
In geen gheneuchten mocht ick my recreeren,
T'is hem wel bekend die sulcx besocht // heeft
T'herte schijnt deursteken met duysent speeren,
Want waer hy is altijd even onbedocht // leeft
T'derven van lieve niet dan pijn gewrocht // geeft
Dus mach ick wel seggen als diet weet van desen
Gheen meerder pijn, dan lief van lief te wesen.

***Het Liedeken gaet op die wijze: Wy Bevenaers
als nv by desen.***

AL had ick den schat deser eerden,
Al waer ick hooch in staet ghestelt,
Nochtans als ick mijn lief ontbeerden,
So waer al mijn gheneucht ghevelt,
Geen vreucht en can ick toch bedrijven,
Wanneer ick dus van haer moet zijn,
Dus mach ick voor die waerheyt schrijven,
Lief van lief is so groote pijn.

Al waer ick by goet gheselschap gheseten,
Waer by datmen alle verdriet soude vergeten,
Ende dat deur het bywesen van haere,
Int openbare,

Al saghe ick alle bancketten na mijn vermeten,
 Ick en sou konnen ghedrincken oft eten,
 Wanneer dat sy daer niet en ware,
 Mijn liefste pare,
 Een ure van haer zijn, dunckt my een Iare,
 Het herte moet haer altijd zijn present,
 Al hoorden ick Apollo spelen op sijn snare,
 Derfden ick haer, tsou my wesen een torment,
 Och hoe mocht ick van haer wesen absent,
 Die ick houde boven alle wtghelesen,
 Gheen meerder pijn, dan lief van lief te wesen.

Al waer ick by gheselschap lustich,
 Daermen bedreef alle gheneucht,
 Nochtans sou ick daer zijn onrustich,
 En waer daer niet mijn shertsen vreucht,
 Gheen vreucht en mocht my solaceren,
 Altijt als ick van haer moet zijn,
 Dus mach ick dan wel affirmeren,
 Lief van lief is so groote pijn.

Al sach ick alle vreucht diemen mocht bedincken,
 Al hoord ick Orpheus snaren soetelick klincken,
 Al hoord ick spelen op herpen en luyten,
 En oock op fluyten,
 Alle gheneuchte die sou my duncken stincken,
 Ic hadder geen vreucht in, maer souder op pincken,
 Wanneer mijn liefken waer daer buyten,
 Therte sou toesluyten,
 Al hoorden ick alle melodieusheyt wten,
 Oft eenige woordekens van Rethorijcken // soet
 Ick soude certeyn sitten in muyten,
 Al hoorden ick fleur van musijcken // goet
 Want liefs derven alle vreucht beswijcken // doet
 Dus seg ick om dat sulcx in my is verresen,
 Gheen meerder pijn, dan lief van lief te wesen,

Al hoorden ick seer lustich singhen,
 Waer deur so menich hert verfraeyt,
 Nochtans so moet ick my bedwinghen,
 Waer sy van my die therte paeyt,
 Alle gheneucht moet ick begeven,
 So haest ick van haer moet zijn,
 Dus seg ick so ick heb gheschreven,
 Lief van lief is so groote pijn.

Prince geen meerder pijn voor mannen en vrouwen,
 Dan te derven diemen geern sou aenschouwen,
 Hy macht seggen, dien sulcx is ghebeurt,
 Voor alle onbesuert,
 Al mach ick my van buyten anders houwen,
 Van binnen is therte altijts vol rouwen,
 Al ist dat die tonge veel blijschaps ruert,
 Therte nochtans treurt,
 Al waer ick daer dagelijcx alle gheneuchte duert,
 Gheen solaes en sou my konnen vermaken,
 My dunckt dat het herte van droefheyt scheurt,
 Alle blijschap ende vreucht soude ick staken,
 Dus seg ick noch na mijn oude saken,
 Elck mach bepeysen die dit lesen,
 Geen meerder pijn, dat lief van lief te wesen.

Prince, die sulcks heeft moeten proeven,
 En sou hijs moghen segghen niet,
 Wat ghetuych sou hy toch behoeven,
 Aen het colour men dat wel siet,
 Seer ongherust ben ick van binnen,
 Wanneer ick laes van haer moet zijn,
 Dus seg ick noch als int beginnen,
 Lief van lief is so groote pijn.

Een Refereyn int amoreus, met een Liedeken daer op accorderende.

EEn weet ick noch in swerelts habitatie,
 Deur welke mijn herte leeft in turbatie,
 En dat deur liefden die ick haer dragen // moet
 Na mijn behagen // soet
 Quae valsche tonghen van Zoylus generatie,
 Brengen my dickwils in arguatie,
 Dat ick moet inwendig droefheyt knagen // vroet
 Het welck my claghen // doet
 Noyt schoonder roosken oyt op hagen // stoet
 Van schoonder en hoorden ick noyt spreken,
 Waer liefde quelt my by nachte en dagen // goet
 Met Venus strael heeft sy my ontsteken,
 Dies mijn herte dickwils werdt besweken,
 Ende doet my alle gheneuchte begeben,
 Niemand dan sy en staet int herte gheschreven.

***Het Liedeken gaet op die wijze: Waer zijn dees
vroukens so dom van sinnen die haer lief mans.***

EEn Venus dierken heb ick wtvercoren,
 Schoonder gheboren, en weet ick niet,
 Sy alleen spijt hen diet hooren,
 Die my oorboren, doet hier verdriet.

Deur haer liefde ick als sneeu verdwijne,
 Noyt minnaer mocht lijden meerder pijn,
 Dan ick om die bloeme der figueren,
 My laet gebeuren,
 Haren soeten adem is my als medecijne,
 Maer tderven van haer is my bitterder als brijne,
 Een oogenblick alleen van haer te dueren,
 Dunckt my veel uren,
 Mijn liefde tot haer ick derft wel rueren,

Alle liefde ter werelt te boven gaet,
 Ghelijck Leander ben ick snel int spueren,
 Om by haer te mogen comen vroeck en laet,
 Sy is alleen daer al mijn hoop op staet,
 Boven alle die leven heb ickse verheven,
 Niemand dan sy en staet int herte gheschreven.

Al moest ick vluchten, in vremde huchten,
 So Theseus dede met Phedra jent,
 Ick sou niet suchten, weenen oft duchten,
 Wanneer ick haer mocht zijn ontrent.

Al stont Venus daer selver in persoone,
 En dat ickse voor haer mocht hebben te loone,
 Oft Pallas die Goddinne der scientie,
 Vol eloquentie,
 Oft Iuno die Goddinne seer schoone,
 Die inden Hemel boven al spant die croone,
 Ach en verheuchden my niet in hen presentie,
 Na mijn intentie,
 Maer deur welck dat ick lijde penitentie,
 Die isse die thert mach helpen wt alle bewsaren,
 Noyt hoorden ick sulcke, gheeft my credentie,
 Daer woordkens klincken als gulde snaren,
 Godt gunne haer een eewich welvaren,
 Want ick beminse boven alle die leven,
 Niemand dan sy en staet int herte gheschreven.

Al moest ick lijn, tot alle tijen,
 Ende verwerven Medeas schand,
 Twaer mijn verblijen, al moest ick schrijen,
 Met Virgilio oock in een mand.

Prince, schoonder en mochtmen niet aenschouwen,
 Het is een bloeme onder ander vrouwen,
 Nergens en vinde ick haers ghelijcke,
 Int d'aertsche Rijcke,

Sy is alleen die ick beminne in trouwen,
 Ende voor mijn solaes eewelick sal houwen,
 Maer ist dat sy my ten lesten staet swijcke,
 Ick kom in versijcke,
 Anders ick ben die salichste in d'aertsche rijcke,
 Ist dat sy namaels mijns noch is ghedachtich,
 Ick achten my als een Coninck publijcke,
 Alle menschen docht my waer ick te machtich,
 Het soude blijcken dan aen my warachtich,
 Want die liefde sou ick zijn altijt beneven,
 Niemant dan sy en staet int herte gheschreven.

Prince, sy isse en salsse blijven,
 Die bloem der wijven // in mijnen sin,
 Mach mijn liefde aen haer beclijven,
 Al na mijn schrijven // salich ick bin.

Een schoon amoreus Refereyn, met een Liedeken daer op accorderende.

O Radt der Fortuynen seer onghestadigh // noch
 Hoe ondraechdy my nv als d'onbekende,
 O valsche Venus o vrouwe moordadich // noch
 Seer soet int beginsel, maer suer int ende,
 Waerom doet ghy my dese allende,
 Dat ick moet scheyen van mijn liefken verkoren,
 Het is u schult ende alle u bende,
 O felle doot wilt my nv verhooren,
 Haelt vander aerden die onsalichtse gheboren,
 Te sterven te sterven is mijn begeeren,
 Het liefste pant dat ick had heb ick verloren,
 D'aensien van mijn beminde moet ick ontberen,
 O bloet mijnder herten ick moet u verteeren,
 In groote miserien mijn leven sanck,
 In liefs presentie en mach ick my niet vercleeren,
 Tot haer en heb ick voortaan geenen ganck,
 Dat ick van haer scheye is tegen mijnen danck,

Want ewelick begeer ick by haer te zijne,
 Dus mach ick wel seggen met herten cranck,
 Scheyen van lieve ter werelt geen meerder pijn.

***Het Liedeken gaet op de wijze: Rijck God wie sal
 ick clagen mijn heymelick verdriet.***

COemt doot en toeft niet lange,
 Haelt my wt dit dangier,
 Te leven maeckt my bange,
 Want van mijn liefken fier
 So word ick nv bedwongen,
 Daer al den troost op stont,
 Dwelck doen quae schalke tonghen,
 Deur haren valschen mont.

Scheyen van lieve is het bitterste cruyt,
 Dat opt mensche ter werelt mocht smaken,
 Ick moet nv proeven, dus seg ick wt,
 O wy o wach wat sal ick nv maken,
 Noyt en was bitterder fenijn van Draken,
 Dan desen dranck is, dien ick nv moet drincken,
 Ick en can gherusten in slapen oft waken,
 Eertijts verblijden ick my wt overdincken,
 Haerder schoonheydt dwelc therte dede ontfincken,
 Twas my een solaes als ickse mocht aenschouwen
 Maer nv eylacen laet ick den moet sincken
 Want deur t'derven van haer is therte vol rouwen,
 Sy was na mijnen sin een bloeme van vrouwen,
 Sy verblijden mijn herte menichwerven,
 Als ickse mocht spreken in rechter trouwen,
 Deur haer woorden die ick nv moet derven,
 Dies hies ick eylacy voor d'leven het sterven,
 My en mach helpen dranck noch medecijne,
 Noch eenighe specien ghemaect van conserven,
 Scheyen van lieve ter werelt geen meerder pijn.

Gheen dinck weet ick ter eerden,
 Dat my ghenesen mach,
 Want die ick hiel in weerden,
 Moet ick verlaten ach,
 Waer sal ick eylaes vluchten,
 Ellendich creatuer,
 My verdriet de aenluchten
 Den Hemel claer en puer.

Eylaes als ick van scheyen hoorden vermanen,
 Bloedighe tranen waren doen mijn spijsse,
 Ick volge die natuere vanden Swanen,
 Die als haer de doot coemt singen sanc van prijse,
 Och een eewich claghen is mijn dèvijse,
 Door t'derven van haer, wat sal ick beginnen,
 Al schoon ick gheneuchte met blijden wijse,
 Nochtans treurt het herte van binnen,
 T'derven van haer doet missen mijn sinnen,
 Geen droever mensch binnen desen lande,
 Mocht ick noch troost aen haer gewinnen,
 Lijf en goet setten ick voor haer te pande,
 Sonder haer so maeckt my groote schande,
 Het herte dunckt my van droefheyt te breken,
 Schier sinneloos stac ick in Venus mande,
 Met een bernende strael ben ick ontsteken,
 Van benautheyt en can ick nauwelicx gespreken,
 Al dat ick eet is my bitterder dan azijne,
 Dus seg ick noch want sy is van my gheweken,
 Scheyen van lieve ter werelt geen meerder pijn.

Kironos wilt niet toeven,
 Wilt afsnijden den draet,
 Want ick sou my bedroeven.
 Lietsy my desolaet,
 Ach en wensch ons geen leven,
 Sterven is mijn propoost,

Nv ickse moet begeven,
Mijn hoop solaes en troost.

Prince, van haer te scheyden valt my seer swaer,
Schoonder en sach ic noyt onder sHemels throone,
Druck en lijden sal my aenwassen voorwaer,
Ick roep eenpaer om die schoonste schoone,
Och om dat ick nv scheye van haren persoone,
So beclaegh'ick dat ick oyt ben gheboren,
O katijvich wat maeck ick in swerelts woone,
Meerder ongeluck en quam oyt mensch te voren,
Het hert verstout, ick geve den moet verloren,
Meerder ongheval en is oyt mensch geschiet,
Och mocht ick versincken, versmachten, versmoren,
Waert mijnder zielen salich ick en achtens niet,
Ick bid u alle minnaers dat ghy voor u siet,
Siet hoe ellendich ick van liefden ben deurreden,
Schout die liefde so schoudy oock verdriet,
Eeuwelick sal u herte wesen in vreden,
Noyt meerder pijn en macher zijn gheleden,
Dan te derven diemen bemint ten fijne,
Ick segt u als diet beproeft opten dach van heden,
Scheyen van lieve ter werelt geen meerder pijn.

Prince groot ende cleene,
Denckt wat pijn hy lijdt,
Die van sijn liefken reene,
Moet scheyen so subijt,
Ick segt al zijnt geen brieven,
Want ick proeft vroech en laet,
Dat scheyen van gelieven,
Alle pijn te boven gaet.

Een schoon amoreus Refereyn, met een Liedeken daer op dienende.

HOe mogen clappaerts zijn van sulcke generatien
So arch van gronde so vol van arguatien,

Datse quaet spreken het welck sy versieren,
 Sy zijn argere na mijn imaginatien,
 Dan eenige beesten in haer vocatien,
 Den goeden sy zijn eer ende naem schoffieren,
 Noyt hoordemen ter werelt van quader dieren,
 Sy seggen dat noyt herte en dachten,
 Deur haer derf ick mijn lief soet van manieren,
 Dus raed ick u longers tzy in wat quartieren,
 Wanneer ghy mint wilt u voor clappaerts wachten.

***Het Liedeken gaet op die wijze: O smertelicke
 minne, moordadich is u feyt.***

O Tongen valsche tongen,
 Ghy doet my groot verdriet,
 Laechdy altijt bedwongen,
 Het waer my beter siet,
 Mijn liefken moet ick derven,
 Daer alle mijn herte op stont,
 Ick canse niet verwerven,
 Deur uwen valschen mont,
 Deur uwen valschen mont.

Clappaerts deden my met mijn liefden twisten,
 Die anders niet dan van deuchden en wisten,
 Onser beyden vrientschap is deur hen gheent,
 Och claptten sy niet meer dan sy en wisten,
 Twaer goet, maer want sy erch zijn in listen,
 So zijnse tot alle boosheden ghewent,
 Mijn eere ende fame hebben sy gheschent,
 Quaet peysen sy by daghen en nachten,
 Och oft sy voor elcken waren bekent,
 Maer neen sy, dus rade ick u longers present,
 Wanneer ghy mint, wilt u voor clappaerts wachten.

Wat salt u moghen baten,
 Die my dit hebben ghedaen,

Dat ick om u moet laten,
 Die mijn hert heeft bevaen,
 Ick machse niet aenschouwen,
 Nv noch tot gheender stont,
 Dwelk ghy my hebt ghebrouwen,
 Deur uwen valschen mont,
 Deur uwen valschen mont.

Van voor zijnse seer schoon int schijn,
 Maer van achter schieten sy haer fenijn,
 Sy ghelijcken den Schorpioen int wesen,
 Die welcke seer vriendelijck schijnt te zijne,
 En brengt van achter die meeste pijn,
 Die onverdragelick is ende niet om ghenesen,
 Een clappaert is te ghelijcken by desen,
 Die also wt schiet sijn quaet met crachten,
 Noyt man en hoorde van booser fenijn lesen,
 Dus ghy jonghe gheesten seer wilt int wesen,
 Wanneer ghy mint, wilt u voor clappaerts wachten.

My dunckt en t'is warachtich,
 Dat ghy zijt Serpents bloet,
 Hen zijt ghy oock beslachtich,
 Niemanden doedy goet,
 O quaet fenijn van slangen,
 Ghy gaeft haer eerst den vont,
 Ick lig in groot verstrangen,
 Deur uwen valschen mont,
 Deur uwen valschen mont.

Prince, men cans niet al ghewreken,
 Dat clappaerts doen en dorven spreken,
 Maer het vint hem selven noch al ten lesten,
 Want datse haer selven wel bekeken,
 En oversagen haer selfs ghebreken,
 Sy soudens genoeg vinden van oude resten,

Maer neen: in eens anders ghebreck sy nesten,
 Nv dit nv dat moeten sy van elcken trachten,
 Die schult heeft, macht aen hem vesten,
 Maer nv raed ick ghy jonghers nemet ten besten,
 Wanneer ghy mint wilt u voor clappaerts wachten,

Prince, groot ende cleene,
 Wacht u van clappaerts quaet,
 Sy hebben my alleene,
 Ghemaectt schier desperaet,
 Met haer fenijnde stralen,
 Ben ick ter doot ghewont,
 Die doot moet ick bequalen,
 Deur haren valschen mont,
 Deur haren valschen mont.

Een amoreus Refereyn, met een Liedeken daer op accorderende.

O Venus Venus hoe condy't ghedooghen,
 Dat mijns liefs oogen, my toonen een suer gelaet,
 Na dat sy my vyerichlick hebben deurvlogen,
 Waer sal ick my poogen, om troost en raet,
 Meer beminne ick dat amoreuselick zaet,
 Dan Troylus oyt zijn Breseda dede,
 Ia dan Paris Helenam die schoone granaet,
 Oft dan David sijn schoone Bersabede,
 Dus is mijn herte in groote onvrede,
 Gheenderhande gheneughte can my verblijden,
 Want ick segt u so in dorp en stede,
 Minnen sonder troost is quaet om lijden.

***Het Liedeken gaet op de wijze: Ick sie den Meye,
 den dau verheucht die weye.***

O Venus strale,
 Ghy zijt die principale,

Die my houdt t'eenemale,
In droefheys sale.

Leander die de schoone Hero beminde,
So ick bevinde, vercreegh troost voorwaer,
Dido die Eneam in liefden bekinde,
Haer eerst versinde, maer troosten hem dats clær,
Desen hadden alle troost van vrouwen, maer
Ick saeye al pluymen tegen den wint sterck,
Alle miserie en druck, lijde ick om haer,
Want sy alleene gheprint staet in shertsen perck,
Maer wat ist, sy en maechter af geen werck,
Hoe wel dattet haer gheopenbaert is by tijden,
Dus mach ick wel seggen by leeck en clerck,
Minnen sonder troost is quaet om lijden.

Laet my ghebeuren,
Die bloeme der figueren,
Ghedencke mijn bitter treuren,
Tot allen uren.

Helena als sy van Paris wert begeert,
Heeft niet gherefuseert zijn supplicatie,
Ia heeft hem sijn begeerte gheconsenteert,
Maer ick wert verneert, tot alder statie,
Wat ick bidde, my en gheschiet geen gratie,
Al leef ick in desolatie, sy achtet cleene,
Luttel verheucht haer mijn lamentatie,
Hoe dat ick duchte, suchte, oft steene,
Het en gaet haer voorwaer niet totten beene,
Mijn claechlicke woorden haer hert niet deursnijden,
Dus mach ick wel seggen voor elck int gemeene,
Minnen sonder troost is quaet om lijden.

Laet my verwerven,
Troostelicke conserven,
Moet ickse langer derven,
Ick salt besterven.

Princersse, der amoreusen vrouwe,
 Voorwaer ick woude dat sy my verhoorden,
 Want int hert ick haer voor die liefste houwe,
 Creech ic haer trou voor druc ic vreucht oorboorden
 Sy isse die ick begeere int West en Noorden,
 Alle geneuchte moet ick door haer vertijden,
 Dus moet ick nog verhalen mijn eerste woorden,
 Minnen sonder troost is quaet om lijden.

Princers verheven,
 Wilt my die liefste geven,
 Sy is mijn vreucht en leven,
 Int herte gheschreven.

Een schoon amoreus Refereyn, met een Liedeken daer op accorderende.

COemt Orpheus ende wilt my helpen treuren,
 Die schoon Proserpina mach my niet gebeuren,
 Dies mijn herte is in groote desolatie,
 En vol turbatie,
 Quade valsche tongen zijn nv in rueren,
 Sy vermaken die bloeme der figueren,
 Die alle mijn vreucht is en jubilatie,
 Wt suspicatie,
 Nerghens en vind'ick solaes oft recreatie,
 Al had ick oock die werelt tot mijn begheren,
 Al waer ick gheseten in Salomons statie,
 Ten is al niet nv ick mijn lief moet ontbeeren,
 My dunckt thert is my deursteken met speeren,
 Noyt meerder pijn oyt mensch beproeft // heeft
 Nv mach ick metter waerheyt ooc wel vercleeren,
 Dat deur tderven van lieve menicht bedroeft // leeft
 Mijn hertken met alsulcker maten getoeft // beeft
 Soo dat ick wel mach segghen met droeve schijne
 Derven van lieve gheen meerder pijn.

***Het Liedeken gaet op de wijze: Bedruet herteken
wat moety lijden.***

*MYn oogskens weenen mijn hert moet suchten
Ick mach nv leven in swaer verdriet,
Mijn liefste lieveken wil van my vluchten,
Wist ick waerom, ick en treurden niet.*

*Alle gheneuchte dunckt my nv stincken,
Apollos snaren en mocht ick niet hooren klincken,
Die eertijts deden alle ongheneucht verstooren,
Die my quamen te voren,
Al mocht ick hoveren eten en drincken,
Al had ick watmen soude moghen bedincken,
Ten waer niet nv ick derf die schoonste gheboren,
Van my wtvercoren,
Wanneer ick haer niet en mach spreken oft horen,
Gheenderhande vreucht en mach ick uyten,
Alle mijn gheneucht heb ick met haer verloren,
Want derven van lieve doet het herte sluyten,
Al hoorden ick spelen op herpen en luyten,
Oft op ander instrumenten soet van thoone,
Ten waer al niet, ick moet blijven in muyten,
Nv ick moet derven mijn liefste schoone,
Haer minnelicke solaes te hooren ben ick gewoone,
Dwelck ick nv derve, dies seg ick ten fijne,
Derven van lieve gheen meerder pijn.*

*Noyt was my noote so suer om kraken,
Noyt en was my oock kruydt also suer,
Als dat ick nv schier sonder saken
Derve die alderschoonste figuer.*

*Sijn lief te derven geen pijn so swaer,
Ick weet by my selven nv voorwaer,
Dus mach ick vrijelick hier vonnis af gheven,
Reyn sonder sneven,*

Wat vreuchde men siet int openbaer,
 Die sijn lief derft hy en achtet niet een haer,
 Alle blijschap is van hem verdreven,
 Hier in dit leven,
 Al sit hy erghens by jonghers beneven,
 Den moet is wech, het herte inwendich treurt,
 Hy en acht niet op eenige vreucht beseven,
 Waer hy is, sijn hert niet dan droefheyt en ruert
 Het is een sieckte die ewich duert,
 Want sy niet te helpen is met eenigen raet,
 Ick macht wel seggen, want ick besuert,
 Gheen cruyt ter werelt my wel verstaet,
 En mach my genesen, dan die schoon granaet,
 Dus moet ick kennen tot desen termijne,
 Derven van lieve geen meerder pijn.

Eylaes ick vinde voorwaer te wesen,
 Het welck ick noyt en hadde ghelooft,
 Dat het derven van lieve ghepresen,
 Alle des menschen sinnen berooft.

Prince, sijn lief te derven geen meerder ghequel,
 Al diet geproeft hebben die wetent wel,
 Het is een plaghe boven alle plagen,
 Elck machse mishaghen,
 Het is ter werelt een tijtelicke Hel,
 Sy heeften vele ghebrocht int leste snel,
 Sy doet menige vercorten sijn dagen,
 Het is te beclagen,
 Sy doet my mijn hert oock inwedich knagen,
 Dus seg ick noch, want het oyt so plocht te zijn,
 Derven van lieve geen meerder pijn.

Prince, geloof my, want t'is warachtich,
 Ick segt u vrylick so ick t'bevint,
 Ter werelt isser geen pijn so crachtich,
 Dan haer te derven diemen bemint.

Een schoon amoreus Refereyn, met een Liedeken daer op accorderende.

Een lieflick beeldeken heb ick wtghelesen,
 Wiens amoreus wesen, mijn herte verheucht,
 Van schoonder geboren en machmen niet lesen,
 Sy is mits desen, mijns hertsen jeucht,
 Noyt en was Leander in meerder vreucht,
 Als hy was by Hero sijn wtvercoren,
 Als ick sou zijn, waert also geveucht,
 Dat ick haer lieflick wesen mocht opbooren,
 Geenderhande vreucht naem ick daer voren,
 Apollos musijc-spel sou ick daer voor derven
 Al sou ick alle menschen quaet spreken hooren,
 Ick en achtens niet mocht ick haer verwerven,
 Sonder haer koos ick voor d'leven het sterven,
 Want ick soude leven in een eewich verdriet,
 Haer wesen is my veel soeter dan conserven,
 Liever lief en weet ick ter werelt niet.

***Het Liedeken gaet op de wijze: Mijn oochskens weenen
mijn hert moet suchten.***

Een bloem van vrouwen, min ic in trouwen
 Mijn herte staet in haer bedwanck,
 Wou sy aenschouwen, mijn groot benouwen,
 Ick waer in vreuchden mijn leven lanck.

Met alle gaven en graciën is sy verciert,
 Seer wel ghemaniert, voor alle verstanden,
 Int spreken sy haer tonge fraey moviert,
 Haers ghelijck en wist ick niet in dese landen,
 Ghelijck Pallas heeft sy delicate handen,
 Als goudtraet is haer hayr van coleure,
 Haer bruyn ooghskens doen my verbranden,
 Och oft ick mocht verkrijgen die schoon figure,
 Ick achten my voor een gheluckighe creatuere,
 En waer so my dochte alle menschen te rijcke,

Nemmermeer en sou ick wesen in ghetreure,
 Gheen Coninghen en waren mijns ghelijcke,
 Ick bedreef gheneuchte met musijcke,
 Alsulcke vreucht en waer van my noyt gheschiet,
 Want ick bekent voor elcken publijcke,
 Liever lief en weet ick ter werelt niet.

Haer wangskens bloosen, als roode roosen,
 Had sy gheweest voor Paris present,
 Al sonder posen, had hy gherosen,
 Haer voor die schoone Helena jent.

Deur haer absentie ick als sneeu verdwijne,
 Want tis my pijn lang van haer te blijven,
 Haer by-wesen is my als medecijne,
 Haer soet aenschijne can alle ongeneuchte verdrijven,
 D'aenschouwen alleen van die bloeme der wijven,
 Alle solaes ter werelt te boven gaet,
 Want het doet alle fantasijen verstijven,
 Haer by-zijn en mocht ic nemmermeer zijn versaet,
 Niemand dan sy alleene int herte staet,
 Ter werelt certeen ick noyt schoonder vonde,
 Ick macht wel segghen, niemants op aerden raet
 My oyt als den haren hier blijschap gonde,
 Ick neme daer van den Heere tot oorkonde,
 Die een yeghelucx herte kent en deursiet,
 Dus segghe ick met recht als die ghewonde,
 Liever lief en weet ick ter werelt niet.

Mocht my ghebueren, tot deser uren,
 Een soet ghesicht van haeren persoon,
 Al mijn besueren, en sou niet dueren,
 My docht ick waer in der vreuchden thron.

Prince, sy is alleene mijn hoop ende troost,
 Sy is mijn vreucht mijn jubilatie,
 Gheen ander begheer ick in west oft oost,
 Mocht ick verwerven haer goede gratie,

Het waer mijnder herten een confortatie,
 Van vreuchden song ick een minnelick Liet,
 Want ick segt noch na mijn speculatie,
 Liever lief en weet ick ter werelt niet.

Prince verheven, mijn vreucht mijn leven,
 Hangt alleen aen heur voorwaer,
 Sy is ghebleven, int herte gheschreven,
 God gon dat ick blijf haer shertsen paer.

Een Refereyn int amoreus, met een Liedeken daer op accorderende.

O Cupido vertroost mijn bedroefde sinnen,
 Die heel verstroyt zijn en dat deur minnen,
 Mijn bloedt van binnen, verdwijnt en vergaet,
 Ick en weet gheenen raet,
 Wat wil ick bedrijven oft beghinnen,
 My en helpt loopen, jagen, noch rinnen,
 Laet my verwinnen, uwe manlicke daet,
 Deur clappaerts ghepraet,
 V is wel bekent mijnen ellendigen staet,
 Hoe ick altijs sonder eenich verdrach // ween
 Thoont doch bid ick u over my u caritaet,
 Weest my een hulper nacht ende dach // reen
 Gaet tot die liefste sonder miswach // heen
 En segt vrijelick dat beeldecken ghepresen,
 Dat sy haren dienaer ghenadich wilt wesen.

***Het Liedeken gaet op de wijze: Treuren, suchten, weenen,
 duchten, heeft mijn hert bevanghen.***

WT liefden siet, ly ick verdriet,
 Eylaes wie sal ickt claghen,
 Troosten sy yet, die thert deurschiet,
 Het soude my behaghen,
 Sy heeft die macht, sy heeft die cracht,
 Geen ander die leven,

Sy heeft ghewont, mijn shertsen gront,
Met haer liefde verheven.

Wee my onsalichste boven alle catijven,
Dat ick mijn sinnekens so laet ontdrijven,
Want gheen van vijven, doet my onderstant,
In desen grooten brant,
O Venus u martelaer mach ick my schrijven,
Want woudy ick soude in haer gratie verlijven,
Ghy cont mijn schip drijven, aen eenen goeden cant
Sonder geveynst samblant,
Suldy eylacy om een jongh maecht playsant,
My laten sterven, het sal u noch berouwen,
Helpt my schoon Venus mijn leven staet in u hant,
Thoont genade uwen dienaer in trouwen,
Verleent my gratie aen die bloem der vrouwen,
Segt haer als mijn voorspraeckster wtgelesen,
Dat sy haer dienaer genadich wilt wesen.

Niemant dan sy, en mach doch my,
Genesen al mijn treuren,
Waer icker by, mijn hert waer bly,
Mijn pijn sou niet lang dueren,
Al mijn benou, certeen dat sou,
In gheneuchte verkeeren,
Gaf sy my troost, na mijn propoost,
Ghedaen waer mijn verseeren.

Ic en weet niet hoe ic troost sal vercrijgen mogen
Ick schaem my te comen onder haer oogen,
Ick moet verdroogen, ick salt besterven,
Moet ickse derven,
O Iuno Goddinne wilt u crachte toogen,
Ick sal u loven met knien gebogen,
Hebt mededogen laet troost verwerven,
Saet als conserven,

Een minnelick woort van haer mach my erven,
 In alle gheneuchte die nv treure voorwaer,
 Had ick haren troost alle verdriet sou ick verkerven,
 Ick soude vreucht hanteren int openbaer,
 Dus Goddinne wilt oock gaen tot haer
 Ende vermaentse vrylick sonder vreesen,
 Dat sy haren dienaer ghenadich wilt wesen.

Geen medecijn, noch dranck hoe fijn,
 Sou my mogen vermaken,
 Dan die robijn, minnelijck van schijn,
 Mocht ick daer aen gheraeken,
 Een minnelick woort, waer my confoort,
 Och mocht my dat gheweerden,
 Mocht ick ontfaen, dat maechdelick graen,
 Gheen blijder mensch op eerden.

Princersse Pallas wien met name is seer wijs,
 Baert u scientie behaelt eer en prijs,
 Mijn stemme propijs wilt nv verhooren,
 O wtvercoren,
 Ghy weet hoe dat ick beminne dat bloeyende rijs,
 Het welck veel crancker is dan een ijs,
 Na mijn advijs, die schoonste gheboren,
 Die my te voren
 Oyt geconnen is, en wilter u niet om stooren,
 Dat is die schoonste t'dunckt my so zijn warachtich
 Moesten ick haer derven ick achten my verloren,
 Dus wt caritaten weest mijns ghedachtich,
 Baert nv u scientie seer crachtigh,
 Gaet tot die liefste en segt haer mits desen,
 Dat sy haren dienaer ghenadich wilt wesen.

Princersse jent, t'is my torment,
 Dat ick van haer moet blijven,
 Mijn hert bekent, dat is present,

Die bloeme van alle wijven,
 Ick soeck te loon, haren persoon,
 Voor mijn inwendich lijden,
 Mocht my gheschien, dat soet ingien,
 Ick soude my verblijden.

Een Refereyn int amoreus, met een Liedeken daer op accorderende.

ONlanx zijnde met fantaseren // bevaen
 Ben spaceren // gegaen, in een landouwe,
 Daer comende ben by eender rivieren // gestaen,
 En neder gaen sitten, want thert was vol rouwe,
 Niet lang sach ick op dander zije een jonckvrouwe,
 Het was mijn alderliefste so my dochte,
 Het scheen Diana te wesen die schoon kerssouwe,
 Sy wiesch haer handekens seer sochte,
 Ick dacht oft zijt oock wel wesen mochte,
 Het bleeck terstont aen haer wesen vercoren,
 Haer liefde seer snellick in mijn herte wrochte,
 Peysende nv dit nv dat van die schoonste geboren,
 Sy blinckte van verren als een roose op den doren,
 Schoonder en docht my ter werelt niet te zijne,
 Haer lieflicke stemme was my soet om hooren,
 Maer d'af-zijn van haer dat was my pijnje.

Het Liedeken gaet op die wijze: Nu laet ons alle danckbaerzijn, ons Heer, ons God, Ons Vader.

HOe mocht doch yemant zijn verblijt,
 Die sijn liefken moest derven,
 In my certeen is kleen jolijt,
 Ick suchte menichwerven,
 Om een alleen die ick bemin,
 Ia altijd staet in mijnen sin,
 Sy is die thert begeerden,
 Gheen liever lief op eerden.

Die riviere hiel ons daer verscheden,
 Die tusschen ons beyen seer soetelijck vloeyden,
 Ick wensten my by haer ter selver steden,
 Want by haer te wesen my wel ghevoeyden,
 Als roode rooskens haer wangskens bloeyden,
 Mijn hert begonst te branden deur Venus strale,
 Haer lippekens gelijck ick wel bevroeyden,
 Blinckten van verre ghelijck een korale,
 Haer lieffelick singhen passeerden te male,
 Alle musijcke ende snaren gheclanck,
 My docht ick was inder vreuchden sale,
 Wanneer ick aensach haer aenschijn blanck,
 Ick vervloecten seer des waters ganck,
 Die my dede derven haer wesen fijne,
 Maer d'aensien verheuchde mijnen moet cranck,
 Maer d'af-zijn van haer dat was my pijnne.

Ick segt voorwaer en dunckt my so,
 Dat pijnlick is om smaken,
 Lief te derven ick doet seer no,
 Eylaes wat wil ick maken,
 Het is my lacy pijnne swaer,
 Dat ick ben so lange van haer,
 Och oft haer niet en deerden,
 Mijn liefste lief op eerden.

Als sy my sach en wert gheware,
 Sy quam wat nare, vast byden kant,
 Sy sach my aen met haer oochskens clare,
 Een minnelick wincken sy my toesant,
 Ick stont op seer verheucht en playsant,
 Sy sey adieu, en is my ontweken,
 Aldus wechgaende ontginck my tverstant,
 Dat ick nau weder adieu en cost ghespreken,
 Van rou moesten terstont mijn oogen leken,
 Daer ick was te voren in grooter vreucht,
 Ick en wist niet wat doen ick stont besweken,

O Venus sey ick die alles vermeucht,
 Verleent my haer gratie mits uwer deucht,
 Dat ick verwerven mach die schoone roosemarijne,
 Haer troostelick wincken was my een geneucht,
 Maer d'af-zijn van haer dat was my pijn.

Noyt hadde Paris also lief,
 Helena so ick meene,
 Noyt Leander also verhief,
 Hero dat edel greene,
 Het is haer voorwaer wel bekend,
 Nochtans laet sy my in torment,
 Haer houde ick in weerden,
 Gheen liever lief op eerden.

Prince, geen scheidyden my also na ginck,
 Als icker op dinck, het herte moet suchen,
 Noyt dunckt my dat ick meerder pijn ontfinck,
 Och oft wy noch eens also wesen mochten,
 In een valeye sonder eenighe gheruchten,
 Mijn vreucht waer nerghens by te compareren,
 Want dan sou ic ymmers haer schoonheyt luchten
 Al waert dat ick het by-zijn wel sou begeeren
 Het aenschouwen van haer sou sy my niet negeeren
 Het welck mijn hert waer een groote solatie,
 Moghelick mijn ootmoedelick lamenteren,
 Sou aen haer verwerven eenige gratie,
 Maer comende op mijn oude speculatie,
 Ick seg d'aensien was my een medecijne,
 Het was mijnder herten een recreatie,
 Maer d'af-zijn van haer dat was my pijn.

Prince Princerssen al ghelijck,
 Mocht ick haer liefde verkrijghen,
 Gheen mensch mocht my wesen te rijck,
 Certeen ick en derfs niet swijghen,

Ick acht veel meer, dat maechdelick vat,
 Dan Sampsons eer, oft Creseus schat,
 Sy mocht mijn vreucht vermeerden,
 Gheen liever lief op eerden.
 Voet voor voet.

Een schoon amoreus Refereyn, met een Liedeken daer op dienende.

O Cupido Cupido wat kondy maken,
 Wie mocht gronderen alle u saken,
 Die seer wonderlick zijn en menighertiere,
 Dient u belieft dien condy gheraken,
 Met uwen strael int slapen en waken,
 En doetse branden in Venus vyere,
 Ick ben oock ontsteken deur uwen bestiere,
 Op een amoreus beeldeken seer lieffelick,
 Ende ick en weet niet in wat manier,
 Dat ick haer mocht wten mijn liefde grieffelick,
 Dan peys ickt te doen metten mond en dan brieffelick,
 Nv coemt my dit nv dat in mijn ghedachten,
 Als ick wat gheschreven heb seer dieffelick,
 So peyse ick, jae sy mocht verachten,
 Ancxt ende vreese doet my van schrijven wachten,
 Segghende u en sal gheenen troost ghebeuren,
 Dus mach ick wel segghen by daghen en nachten,
 Wie heymelick mint moet dickwils treuren.

***Het Liedeken gaet op die wijze: Coemt Cupidoos
 scholieren, en wilt my helpen treuren.***

Wie heymelick wil minnen,
 Die moet seer veel verdraghen,
 So ick nv moet bekinnen,
 By nachten en by daghen,
 Die my sou wel behaghen,
 En derf icx segghen niet,

Certeen ick mocht haer claghen,
 Sy gaef my troostelicx yet.

Heymelick te minnen gheen meerder pijn,
 Het is een oorsaeck om onghetroost te zijne,
 Geen meerder smerte na mijn meeninge,
 Ick mocht haer seggen sy gaef my medecijne,
 Maer altijs sorge ick voor clappaerts fenijne,
 Die mochten beletten troosts verleeninghe
 En gheschiede my eenighe vercleeninghe,
 Mijn hert sou altijt van droefheyt quelen,
 Dus brengt my twijfel in sulcke versteeninghe,
 Dat die tonge tshertsen secreet moet helen,
 Ick wil my heel in haer genade bevelen,
 Want sy my met alle vreucht mach beerven,
 Maer nochtans eer therte heel sou vervelen,
 Ick salt haer noch seggen om troost te verwerven,
 Twaer schand dat ick my om haer sou bederven,
 Maer ick en weets niet hoe brengen te veuren,
 Dus moet ick seggen al laech ick op my sterven,
 Wie heymelick mint moet dickwils treuren.

So Paris na Helene,
 Verlangde altijs eere,
 So haeckt mijn hert certeene,
 Na dat maechdelien teere,
 Sy is de ick bgeere
 Boven der werelt goet,
 Om haer lijd'ick verseere,
 en lig in Venus gloet.

Ghelijck die Sonne het gelas deurstraelt,
 Also is haer liefde int hert ghedaelt,
 En dat deur d'aensien van haer minnelick wesen,
 Dies d'ooge deur d'ooge het hert betaelt,
 In sliefs aenschouen haer honich haelt,
 So op t'bloemken doet die bye ghepresen,

Maer eylaes dat en mach my niet ghenesen,
 Want daer deur is thert niet in volder vreucht,
 Maer te meer comt druck in my gheresen,
 Ia te meer zijn alle mijn sinnen ontheucht,
 Mijn woorden moeten met schaemten zijn gebeucht
 Want mijne wille en derf ick niet openbaren,
 Al mocht ick vertroost zijn midts haerder deucht,
 Ick en soudes haer niet derven verclaren,
 Ia al waert dat wy by malcanderen waren,
 Van schaemten sou ick mijn tong niet derven rueren,
 Dus mach ick wel singen sonder snaren,
 Wie heymelick mint, moet dickwils treuren.

Op haer oochskens cristalich,
 Die als die robijn blincken,
 Op haer lippekens coralich,
 So is alle mijn ghedincken,
 Creech ick een minnelijck wincken,
 Eens van haeren persoon,
 Certeen ick sou haer schincken,
 Mijn hert daer voor te loon.

Prince, sy is alleen mijn jublatie,
 Sy is mijnen troost mijn confortatie,
 Nochtans en derf icx haer niet uyten,
 Dus leeft mijn hert in desolatie,
 Narghens en vind'ick recreatie,
 Van rouwe dunckt my het hert toesluyten,
 Och oft sy't niet mercken en sal van buyten,
 Want lichtelic mocht sy't sien aen mijnder figueren,
 Ick sorghe neen, dus seg ick ten zijn g[e]en kluyten,
 Wie heymelick mint, moet dickwils treuren.

Ghy jonghe jonghelinghen,
 Als ghy yemant wilt vrijen,
 Wilt u so niet bedwinghen,
 Ghelijck ick doe by tiien,

Schaemte die doe mijen,
 Dus heb ick dit misval,
 Steltse altijd ter zijen,
 Want u dat baten sal.

Een Refereyn int amoreus, met een Liedeken daer op accorderende.

Ick mach wel suchten beclaghen den dach,
 Dat ick gheboren ben, o wy o wach,
 Tot eenigher ure,
 Want die my eertijts te vermaken plach,
 Mijn hert verheuchden als ickse aensach,
 Siet nv seer stuere,
 O klappaerts tonghen fenijnich van guere,
 Hebben my dit ghedaen,
 Waer machse zyn die schoonste creatuere,
 Die my nv is ontgaen,
 Hoe vriendelick plach sy my te spreken aen,
 Haer minnelicke woorden te hooren my altijs lusten
 Doen was mijn vreucht abundant, maer so faen
 Sy veranderde, het herte was in onrusten,
 Twas my een medecijne als ickse eens kusten,
 Sy troosten my wanneer ick in druck was verbeter
 Maer nv eylacy heeft sy my vergheten.

Het Liedeken gaet op die wijze: Ick had een gestadich minneken, gheen schoonder.

MYn schip is my ontdreven // nv
 Den Ancker lach niet vast,
 Mijn lief heeft my begheven // nv
 Ghelijck een onweert gast,
 Ontrou heeft trou verrast,
 T'is buyten mijnen schulden,
 Nochtans moet ick verdulden,
 Al ist dat my niet past.

In meniger manieren wy ons verheuchden,
 Niemand en sou konnen volspreken ons vreuchden,
 Die wy haden met een,
 Ick meynde dat haer herte was vol deuchden,
 Maer als sy wtgesogen heeft dmerch mijnder jeuchden,
 So acht sy my nv kleen,
 Haer woort warachtich te wesen scheen,
 Sonder vertoghen,
 Maer nv eylaes bevinde ick ghemeen,
 Dattet is gheloghen,
 Och oft oyt also minnaer wert bedroghen,
 Ghelijck ick ben van haer boven maten,
 Al wat lieffelick was haren ooghen,
 Dat dede ick, nochtans heeftse my verlaten,
 Eertijts scheen te zijn in haer een hert vol caritaten,
 Eertijts toonden sy my vrientschap daer ic was geseten,
 Maer nv eylacy heeftse my vergheten.

Waer my eylaes eens bekent,
 Wat haer mocht zijn gheschiet,
 Want doen ick laest daer was present,
 Doen en letten haer niet
 Oft ick mach zijn bespriet,
 Ick en derfs voorwaer niet segghen,
 Maer na mijn overlegghen,
 So let haer anders yet.

Ic en weet niet waerom dat sy my nv heeft begeben,
 Lijf ende goedt had ick haer toegheschreven,
 Wat vermocht ick meer,
 Ghetrou soo ben ick haer oock ghebleven,
 Ghetrou sou ick haer geweest zijn alle mijn leven,
 Soo lang my die Heer
 Ghespaert had in dit leven sonder verseer,
 Ick en socht gheldt noch goet,
 Maer alleen dat maechdeken teer,

En dat wt liefden soet,
 Als sy my eertijts quam int ghemoet,
 Sy plach te spreken,
 Nv eylacy en gheeftse my niet een groet,
 Maer laet my steken,
 Want seer dickwils is sy my ontweken,
 Och eertijts gaf sy my vreucht onghemeten,
 Maer nv eylaes heeft sy my vergheten.

Doen ick laestmael by haer was,
 Doen wast met haer noch wel,
 Wy waren vrolick op dat pas,
 Met alderhande spel,
 Maer clappaerts tonghen fel,
 Hebben wat quaets ghesonghen,
 Met haer fenijnde tonghen,
 Dus leef ick int ghequel.

Prince, het scheen een bloeme onder ander vrouwen,
 Ick begheerden haer voor mijn lief te trouwen,
 Alsoo haer is condit,
 Ick en dacht niet dat ons liefde sou vercouwen,
 Maer dat ick bevinde mach ick wel onthouwen,
 Valsch was haren grondt,
 Noyt en peysden ick dat in so soeten mondt,
 Sulck tongh lach ghedoken,
 Seer vastelick ick op haer woorden stont,
 Diese had ghesproken,
 Maer so een cranck ijs haest is ghebroken,
 So is die liefde van haer so ick bevijne,
 Sy is crancker dan een rijsken dat men mach croken,
 Haer liefde heeft gheduert eenen corten termijne,
 Eertijts was sy soo minnelick van aenschijne,
 Tscheen dat sy haer in liefden wel had ghequeten,
 Maer nv eylacy heeftse my vergeten.

Princen ghy Ionghers al ghelijck,
 Niet lichtelick betrouwt,
 Ionckvrouwen sy zijn arm oft rijck,
 Op dat u niet en rout,
 Soot my doet ongeflout,
 Sy zijn soet int beghinne,
 Maer int eynd als een spinne,
 Dus siet dat ghyse schout.

***Een Refereyn int amoreus, met een Liedeken daer tusschen inde
 veersen.***

ONlancx zijnde met fantasijen bevaen,
 Ben spaceren gegaen lancx eender landouwen,
 Van verre sach ick by eender fonteyne staen,
 Vier die alderlieffelicxste jonckvrouwen,
 Diemen met ooghen sou moghen aenschouwen,
 Ick peysden oft wel Goddinnen wesen mochten,
 Sy begonsten die handen aen te houwen,
 Ende een sonck op dit liedeken sonder duchten,

Mijn ochskens weenen, mijn hert moet suchen
 Ick leef voorwaer in groot verdriet,
 Mijn liefste lieveken wil van my vluchten,
 Wist ick waerom ick en treurde niet.

Ick dacht dat hy u verlaet beduyt al yet,
 Van blijschap en cost ick my niet bedwinghen,
 Dese voleynden wel dat minnelick liedt,
 Mijn daghen en hoorden ick noyt beter singhen.

Ick peysden hoe menschelicke creatueren,
 Met haer stemmen mochten geven sulcken geluyt,
 Terstont begost een ander haer keelken te rueren,
 Ende en sonck niet al had sy vast ghemuyt,
 Haer stem was soeter dan fiool oft fluyt,
 Sy sonck als een nachtegael in sMeys saysoene,
 Dit was het Liedeken dat sy sanck uyt.

Ic wil mijn liefken *schencken*, een roosken altijd groene
 Dat hi op mi wil *dencken*, als hy my heeft *van* doene
 Ic ben aen sijne rey. Ia dacht ic inden Mey.

Zijn sulcke vogelkens inden lamoene,
 Sy huppelden voort ende hielden haren trey,
 Lancx der fonteynen inde valley,
 Groote gheneuchte maeckten sy onderlinghen,
 Ick en achten dom op cymbal noch schalmey,
 Mijn daghen en hoorden ick noyt beter singhen.

Niet langhe die derde quam voorts ghestreken,
 Haer wangskens bloosden ghelijck een roose,
 Met haer ghele hayr heeftse Apollo gheleken,
 Mochtse my ghebeuren gheen ander ick koose,
 Sy stont wat stille en sweech een poose,
 Ick peysde, wat sal dese beghinnen,
 Terstont sanck sy op met een lieffelicke voose,

Schoon bloemken jent, op u staen al mijn sinnen,
 Want ghy geprent staet in mijn hertken binnen,
 Geeft my *den* loon der minnen thoont lief genacy,
 En laet u nemmermeer verwinnen,
 Ick sal u altijd hier zijn ghestaey.

Sy moveerden haer keelken also fraey,
 Dat sy 't seer wel ten eynd cost ghebringhen,
 Ick wilde dattet geduert had totten avont spacy,
 Mijn daghen en hoorde ick noyt beter singhen.

Prince, die vierde die met hen daer was gpaert,
 opende doen haer keelken wit als yvooren,
 My docht sy quam wt Astreas valley vermaert,
 Daermen alderhande gheneucht mach hooren,
 Als sy ophief haer liet, ick opende mijn ooren,
 Het scheen twas so nau ghestelt op sijn mate,

Al hadt Apollo haer ghemaect te voeren,
Dus was die voys, ende het ginck seer desolate:

Ick mach wel schreyen, als desperate,
Vroech ende late, waer sal ick gaen,
Mijn lief wil scheyen, wt caritate,
Venus u bate, die roep ick aen.

Wat dunckt u, en was dat niet wel ghedaen?
Hier onder cost sy sulcke soeticheynt minghen,
Dat ick niet en cost gheligen maer moest opstaen,
Mijn daghen hoorden ick noyt beter singhen.

Een Refereyn int amorus, met een Liedeken daer op accorderende.

O Cupido God hoe deurschiet ghy mijn herte
Met uwen strael, ist Venus bevelen?
Ick ben benout ende dat wt groote smerte,
So dat ick nau en kenne wit voor swerte,
Mijn sinnen zijn verstroyt, het herte moet quelen,
Mijn bloeyende jeucht dunckt my vervelen,
Die eertijts alle gheneucht heeft gheploghen,
Eylaes mijn tonghe kans niet gheheelen,
Hoe ghy my onder Venus netken hebt ghetoghen,
Och die alleen my ghenesen sou moghen,
Dat is die liefste, die schoon kerssouwe // fier
Seer eerbaer van wesen so my dunckt ongelogen,
Voor haer koos ick geen werelt van gouwe // schier
Eewelick bleef ick haer ghetrouwe // hier
Mocht ick haer verwerven tot mijnen loone,
Want ick segge boven eenige jonckvrouwen // dier
Niemant dan sy en spant int herte de croone.

***Het Liedeken gaet op die wijze: Mijn lief is my ontweken,
ick en weet voorwaer die cause niet,***

Een wond heb ick ontfanghen,
 Dies doet mijn herteken wee,
 Na een heb ick verlanghen,
 Die my daer raet toe dee,
 Niemant eylaes die leven,
 Maer stelpen mijn verdriet,
 Van die liefste verheven,
 Ter werelt anders niet.

Al was Paris in liefden seer vergheekt
 Op Helena, en Troylus op Breseda soet,
 Mijn herteken noch veel meer tot haer treckt,
 Och oft haer van mijnent weggen waer ontdeckt,
 Ick ware vrolick ende seer wel ghemoet,
 T'is al tot haren besten het zij lijf ende goet,
 T'hangt al aen haer so leven ende sterven,
 Want indien sy my gheen ghenade en doet,
 Die bitter doot sal ick verwerven,
 Met een troostelick woort mocht sy my eisen,
 Die nu bedroeft ben in vreuchden smale,
 Had ick haren troost, ick soude druck verkerven,
 Ghenesen sou terstont mijn bitter quale,
 Sy is voorwaer die pincipale,
 Die alleen logeert binnen in mijns shersten troone,
 Gheen ander ter werelt hoe schoon en liberale,
 Niemant dan sy en spant die croone,

Sy is den troost alleyne,
 Die my ghenesen mach,
 T'is mijn liefste certeyne,
 Gheen liever ick oyt sach,
 Sy heeft alleen die conste,
 Niemant int west oft oost,
 Ick waer dan die ghesontste,
 Wou sy my gheven troost.

Niemand dan sy en heeft int herte residentie,
 Niemand dan sy en salder oock in comen,
 Boven alle die leven heeft sy preeminentie,
 Van gaen, staen ende eloquentie,
 Het is een bloeme boven alle bloemen,
 Schoonder ter werelt en kost ick niet ghenomen,
 Al prijst Virgilius seer die schoone Helena,
 Al wil Ovidus hem wel beroemen,
 Datter noyt schoonder vrouw en was dan Leda,
 Al seytmen oock veel van Galathea,
 Sy en zijn al gheensins by haer te ghelijcken,
 Sou Paris t'vonnis noch eens gheven fra,
 Sy sou den gulden appel boven Venus strijcken,
 Want haer schoonheyt sou boven die ander blijcken,
 My dunckt ter werelt en was noyt een so schoone,
 Dus ist recht dat ickse soeck in alle wijcken,
 Niemand dan sy en spant int herte die croone.

Onder velen ghepresen,
 Schijnt sy een diamant,
 Noyt liever wtghelesen,
 Stont op in hert gheplant,
 Sy staet alleen int herte,
 En salder altijd staen,
 Ghedaen so waer mijn smerte,
 Mocht ick eens troost ontfaen.

Prince, sy is een Princesse boven alle wtvervoren,
 Mijn weertste, mijn liefste int herte binnen,
 Sy blinckt als een roose doet op den doren,
 Mocht ick een woort van troost wt haer hooren,
 Versoet waren mijn dolereuse sinnen,
 Ick en achten Keyserinnen oft Coninghinnen,
 Oft eenighe ander verheven te meere,
 Sy is alleen die ick wt oprechter minnen,
 Tot mijn lief te trouwene altijd leere,

Al moet ick nv leven in verseere,
 Ten is al niet mach my troost ghebeuren,
 Alle mijn benautheyt verginck te eere,
 Ick en dacht niet meer op eenich treuren,
 My docht ick waer binnen Iupiters deuren,
 Mocht ick eewelijck met haer zijn te woone,
 In blijschap sou ick mijn leven volveuren,
 Niemant dan sy en spant int herte die croone,

Princen ick segt u voorware,
 Sy staet int herte gheprent,
 Oft ick also rijck ware,
 Ghelijck een Coninck jent,
 Ick soudt haer alles schencken,
 En dat wt liefde puer,
 Want na mijn goet ghedencken,
 Is sy een schoon figuer.
 Pas a Pas.

Een Refereyn int amoreus, met een Liedeken daer op accorderende.

O Smertelicke minne wat condy maken,
 O fenijn *van braken*, dat my therte deurknaecht,
 Om u alleen en kan ick gheslapen oft ghewaken,
 Och oft sy't moest smaken, die my aldus plaecht
 Seer onversaecht ben ick in Venus netken gejaecht,
 Dies over haer claecht, hert sin ende moet,
 Deur der tranen vloet, werden mijn oogskens gevaecht,
 Hoe ben ick belaecht in Venus behoet
 Het aensicht soet, van mijn lieveken goet,
 Voorwaer dat doet, my in droefheyte sneven,
 Ick moet begheven alle vreucht met spoet,
 Duert dit noch langher, ick en mach niet leven.

Het Liedeken gaet op de wijze: Wt liefden siet, ly ick verdriet, ken cans niet wtghespreken.

MY dunckt die mint, is dick ontsint,
 En dat deur Venus trecken,
 Eylaes ick kint, want ick bevint,
 Al sou elck met my gecken.

Al ist dat my mijn verstant dit dickwils ontraet
 Het is te laet, dat ickse verlaten sou,
 Want die natuer het verstant te boven gaet,
 Int herte so staet die schoone jonckvrou,
 O Venus aensiet nv mijn groot benou,
 Ick soeck aen u, mijn hulp alleyne,
 Blijft my certeyne, in dit ghetrou,
 Maeckt dat ick behou, dat maechdeken reyne,
 Den troost is cleyne, diese gheeft ghemeyne,
 Nochtans anders geyne, staet int herte geschreven,
 Oft gheen verheven, dan dat maechdelick greyne,
 Duert dit noch langher, ick en mach niet leven.

Al ist dat claer, int openbaer,
 Dat ick gheenen troost mach krijghen,
 Ken kan voorwaer daeromme haer,
 Van ontrou noch betijghen.

O Venus hoe condy dat ghedooghen,
 Dat ick sonder poogen, aldus werde vermoort,
 Och mocht ick die liefste mijn lijden vertooghen,
 Immers haer oogen, souden my aensien ongestoort,
 O vrouwe verhoort, mijn klaghelick woort,
 Doet alle discoort tusschen ons vercouwen,
 Het seyl van rouwen, werpt eens over boort,
 Laet valsch discoort, nerghens plaetse houwen,
 O fleur van vrouwen, wilt my aenschouwen,
 Laet t'radt van ontrouwen, worden verdreven,
 Laet twist verwreven, oft ick moet verflouwen,
 Duert dit noch langher ick en mach niet leven.

Sy houdt haer och, seer koelkens noch,
 Ick merckt wel aen haer wesen,
 Maer lacy doch, een trostelick soch,
 Sou my moghen ghenesen.

Prince alleenlick haer presentie te ontberen,
 Doet my verteeren, alle mijn verblijen,
 Ick soude somtijts wel solaes begeeren,
 Maer thert moet sweeren, tot allen tijts tijen,
 Quay fantasijen, die alle gheneucht benijen,
 Doen my veel lijen, oock weenen en suchten,
 Vruchten van droefheyt can ick wt herte niet wijen
 Och oft ick *van besijen* mijn lief noch *eens* mocht luchten,
 Ic sou duchten dat sy van my sou vluchten,
 Valsche gheruchten hebben haer plaets beneven,
 Dus moet ick weenen aen droeve pluchten,
 Duert dit noch langher ick en mach niet leven.

Princen ghelijck, gheen rethorijck,
 Sou my moghen verheughen,
 Doch geen musijck, hoe autentijck,
 Dan sy alleen sout meughen.

Een Refereyn int amoreus, met een Liedeken daer op accorderende.

A Dieu jonckheyt, adieu alle verblijen,
 Adieu allerhande solaes by tijen,
 Want aen alle zijen is my druck nakende,
 Valsche fortuyne coemt my nv berijen,
 Die liefste veracht my, wie sal my bevrijen,
 Voor druckich bestrijen, dat ick ben smakende,
 Mijn sinnen zijn altoos na mijn liefste hakende,
 Nochtans weet ick wel het is verloren pijnje,
 Nootkens van bitterheyt ben ick nv krakende,

Verandert zijn haer sinnen, stuerlic staet haet aenschijne,
 Sy is omgheset deur klappaerts fenijne,
 Dies ick verdwijne, by daghen en by nachten,
 O jongste jonghers, ick bid u ten fijne,
 Wanneer ghy mint wil u voor qua tongen wachten.

***Het Liedeken gaet op de wijze: Houdt nv alle aen,
 >ick sal ons singhen voren.***

O Tonghen quaet,
 Wat hebby my ghebrouwen,
 Deur uwen raet,
 Laet ick die bloem van vrouwen,
 Sy wil my niet aenschouwen,
 Eylaes het is u schult,
 Waer sal ick my onthouwen,
 T'hert is my onverdult.

Het mach my voorwaer wel vernoeeyen,
 Dat sy my aldus hout in Venus boeyen,
 Met groot vermoeyen, en schepter vreucht // in
 Hoe sou mijn jonghe jeucht, moghen ghegroeyen,
 Want alle mijn leden van droefheynt bloeyen,
 Sou den boom voeyen, daer moest zijn jeucht // in
 My verwondert hoe sy haer daer verheucht // in
 Och t'is clappaerts schult ongheloghen,
 Want in haer en was noyt dan deucht // in
 Maer nv is haer het net over thooft ghetoghen,
 Coem ick haer tegen sy ontdraeyt my haer oogen,
 En soude dan niet verandert zijn haer ghedachten,
 Iae sy, dus ghy longers eer ghy werdt bedrogen,
 Wanneer ghy mint wilt u voor quae tongen wachten.

Ick en weet gheen saeck,
 Dat sy my mocht begheven,
 Want noyt met spreack,

En heb ick yet bedreven,
 Maer deur clappaerts aenleven,
 Dunckt my is dit ghebeurt,
 Dus moet ick droefheyt weven,
 So langhe als dit duert.

Als ick peyse op ons vreucht vermetelick,
 En op ons minnelick spreken onverghetelick,
 Dat wy secretelick, hadden te samen,
 So ontsteect my mijn bloet seer heetelick,
 Om dattet alle gheworden is verbetelick,
 So elck is wetelick, ick machs my wel schamen,
 Op alsulcx en had ick noyt eenich ramen,
 Nochtans ick kent, het is nv verloren,
 Het hebben gedaen quae tongen, God wilse pramen,
 Tis om niet dat icker my om wil stooren,
 Ick mach my troosten als menich te voren,
 Want my en moghen helpen gheen clachten,
 Niettemin ick segt wiet mach lesen oft hooren,
 Wanneer ghy mint wilt u voor quae tongen wachten.

Had ick haer yet,
 Misseyt t'eenighen stonde,
 Maer neen ick niet,
 Ick neem God tot oorconde,
 Noyt heb ick haer met monde,
 Oft eenichsins misdaen,
 Het is een valsche vonde,
 Tgheen dat sy my tijdt aen.

Prince die hier wil leven in rusten,
 En sal nemmermeer op vrouwen achten,
 Oft ten minsten raed'ick u met lusten,
 Wanneer ghy mint wilt u voor quae tongen wachten.

Prince ghemeyn,
 Houdt mijn vermaen in weerden,
 Wacht u certeyn,
 Voor clappaerts die my deerden.
 Ghelijck als scherpe sweerden,
 Snijden haer tonghen fel,
 So langh ick leef op d'eerden,
 Sal icx ghedencken wel.

Een Refereyn int amoreus, met een Liedeken daer op accorderende.

O Doloreus herteken wat baet u claghen,
 Wat helpt u karmen en alle u suchten,
 Wat batet u dat ghy so menighe daghen,
 In grooter benautheyt gheseten hebt en duchten,
 V treurlicke woorden acht mijn lief voor cluchten,
 Ia slaet die selfste seer luttel gade,
 V handen die so vlijtich als eenighe muchten,
 Int schrijven gheweest zijt vroeck en spade,
 V minnelicke dichten en can tot gheen ghenade
 Die alderliefste beweghen // yet,
 Al roep ick, al suchte ick sonder berade,
 Sy en is tot geen barmherticheden genegen // siet
 Dus en is mijn hert van rou ontslegghen // niet
 Nochtans gevet my wonder, want soot haer is bekennt,
 Sy is die liefste onder des Hemels Firmament.

***Het Liedeken gaet op de wijze: Ghy meyskens fraey,
 wilt vroeck en spaey, den dach des doots.***

OM een alleen, en anders gheen,
 Ben ick bedroeft van herten,
 Int herte reen, staet sy certeen,
 Sy doet my groote smerten.

Och offer oyt wel minnaer is gheboren,
 Die ongetrooster *van* zijn lief heeft moeten scheidē,
 Al ick die so dickwils heb moeten hooren,
 Woordekens die my seer luttel greyden,
 Niettemin noch so wil ick verbeyden,
 Na tsuer het soet, ghelijck Ovidius leert,
 Want anders mocht ick den tijt wel beschreyden,
 Die ick om haer hadde versletē in druck vermeert,
 Want die liefste tot mywaert zijnde ghekeert,
 Dat sy mijn bitterlick kermen wou bedincken,
 In ewicheyt sou sy van my worden gheeert,
 Alle benautheden sou ick laten sincken,
 Een dranc van bitterheyt laetse my noch drincken,
 Ick en weet waerom ick segt voor elck present,
 Sy is die liefste onder des Hemels Firmament.

Mocht ick van haer, een woordeken maer
 Tot mijnen wil verkrijghen,
 Ick sou dats claer, bly zijn voorwaer,
 Voor haer so sou ick nijghen.

Wou sy ontdoen dien minnelicke adere,
 Die in een maechdelick herte is verborghen,
 So soude ick met handen te gadere,
 Haer dancken en loven, want therte van sorghen,
 Verlost sou zijn, alle verdriet sou ick verworghen,
 Dwelck my nv soo moordadich is quellende,
 Bly waer ick van den avont tot den morghen,
 Van haer ghenade waer ick altijd spellende,
 Ick en achten locus niet die altijd is rellende,
 Om twist te maken tusschen twee ghelieven,
 Alle gheneuchte waer ick voortstellende,
 Luttel soudē dan opereren valsche brieven,
 Met alle solaes soude ick my gherieven,
 En dat met reden, want ic segt deur liefden verblent,
 Sy is de liefste onder des Hemels Fimamanet.

Niemant dan sy, en mach doch my,
 Ghehelpen oft vermaken,
 Ick waer wel bly, mocht ick eens vry,
 Haer comen noch ter spraken.

Prince, ick achten my also salich,
 Ghelijck die gheseten zijn in Iupiters throone,
 Mocht ick eens cussen haer mondeken coralich,
 Voor alle mijnen arbeydt waer groot mijn loone,
 Mocht ick vercrijghen die schoonste schoone,
 Gheen blijder mensch mochter ter werelt wesen,
 Maer lacy sy singt noch een quade toone,
 Den troost is noch cleene om my te ghenesen,
 Ick en weet niet wat hartheyt in haer is gheresen,
 Want so ick int beghin seyde segghe int ent,
 Sy is die liefste onder des Hemels Firmament.

Prince, diet leest, ghedachtich weest,
 Mijn groot ellendich lijen,
 Hoe mijnen gheest, deur Venus keest,
 Beswaer is t'allen tijden.

Een Refereyn int amoreus, met een Liedeken daer op accorderende.

O Venus hoe zijdy aldus onghenadich,
 Hoe can u rechtvaerdicheyt dat verdraghen,
 Dat den loon der minnen ghestadich,
 Niet anders en is dan eenen afgrondt vol plaghen,
 Tschijnt dat ghy selve legt listen en laghen,
 Van desperatien,
 Want die liefste dien ick eertijts plach te behagen,
 Is vol turbatien,
 Ghy versteent haer herte, die ick vol gratien
 Kende te voren,
 So dat nv en tot alder statien,
 Hoop is verloren.

Nochtans blijft sy int herte vercoren,
 Al sou ick alle druck hebben te loone,
 Want sy alleen spant int herte die kroone.

***Het Liedeken gaet op de wijze: O Venus strale,
 ghy zijt die.***

Venus Goddinne,
 Hoe zijdy dus van sinne,
 Dat ick haer niet en winne,
 Die ick beminne.

Dede ick ghelijck menich ander,
 Die haer liefkens eertijts bedroghen,
 Gedenct dat ick Paris niet en ben, maer Leander,
 Also ick klaerlicken mach betoghen,
 Hoe soude ick dan patientie ghedoghen,
 Ghebruyckt doch bescheet,
 Noyt en heeft mijn hert haer ontrou gheploghen,
 Ghelijck sy wel weet,
 Ick soude storten voor haer mijn bloet en sweet,
 Waert haer believen,
 Hoe comet dan dat sy my also afseet,
 Vol van alle grieven,
 Noyt en heb ick sulcx ghemerckt wt haet brieven,
 Nochtans en haet ickse niet, al is sy quaet van toone,
 Want sy alleen spant int herte die croone.

Sy is alleene
 Mijn hoop en troost certeene,
 Schoonder begheer ick gheene,
 In swerelts pleene.

Men siet dat Leeuwen en Leeuwinnen,
 Draken Griffoenen en ander dieren,
 Bywijlen verwoet en onstelt zijn van binnen,
 Maer versachten weder by goede manieren,
 Doet also Venus deur u bestieren,

Met mijn liefken gheeert,
 Maeckt dat die edelste soet om regieren,
 Tot ghenade verkeert,
 Ghy weet wel al ist datse tegens my murmureert,
 Sy en heeft gheen sake,
 Ghedenckt hoe mijn herte is gheturbeert,
 Met groot onghemake,
 Al ist dat sy my weyghert haer sprake,
 Nochtans bemin ickse als lief ydoone,
 Want sy alleen spant int herte die croone.

Wilt mijns ontfarmen,
 Laet u mijnder erbarmen,
 Dat ick my mach verwarmen,
 In mijns liefs armen.

Princesse laet blijcken barmhertichede,
 Houdt op midts desen t'is ghenoech by tijen,
 Doet my gratie so ghy Parissen dede,
 Mijn treurelick herte wilt verblijen,
 Ende en willes niet ghelijck deursnijen,
 Met tswuert der droefheynt om mijn liefste schoone,
 Want sy alleen spant int herte die croone.

O schoone Princersse,
 Mijn salighe Meestersse,
 Verlost my van dees persse,
 Deur u dienersse.

Een Refereyn int amoreus, met een Liedeken daer op accorderende.

V'Erblijt u mijn herte want ghy ghepayt // zijt
 Die groote bitterheynt hebt moeten smaken,
 Fortuynne was u eertijts ontdrayt // wijt,
 Maer seer subijtelick zijn verandert u saken,
 Dies meuchdy in gheneucht ende blijschap waken,
 Ghy zijt verlost die eertijts ghebonden waert.

Metten bant des droefheys vol onghemaken,
 Daer ghy eenen langhen tijt mede waert beswaert,
 Verheucht u nv ghy zijt voorts van pijn ghepaert,
 Want ghyse hebt ghevonden daer ghy na perte,
 Toont alle blijschap ende vreucht vermaert,
 Opent alle duwieren, verblijt u mijn herte,
 Waerom soudy treuren, ghedaen is u smerte,
 Laet alle verdriet ende ongheneucht verstijven,
 Een ghetroost hert mach wel vreucht bedrijven.

***Het Liedeken gaet op die wijze: Verblijt u
 Jonghers al ghemeene.***

Weest bly, ghy jonghers al ghemeene,
 Met my, die in vreucht zijn certeene,
 Blijer mensch isser gheene, int pleene,
 Der wereltd rondt,
 Mijn hert ghewont, dat is ter stont,
 Ghemaect ghesont.

Ghy meucht antwoorden en oock met rechte,
 Dat u pijn lang ghenoech hadde gheduert,
 Tis waer maer Leander vrou Venus knechte,
 Heeft eertijts in Hero meer lijndens besuert,
 Dus en klaecht niet want onlancx hebdy getreurt
 Van u liefken en zijdy nemmermeer afgesteghen,
 Sy vertroosten als u yet druckelicx was ghebeurt
 Dus en machse van geen strafheyt worden betegen
 Want tot barmherticheyt was sy meer ghenegen
 Dan tot strafheyt so ghy my liebt bevonden,
 Nv hebdy troost van lieve verkregghen,
 Nv zijn ghenesen al u smertelicke wonden,
 Dus zijt vrolijck en verheucht tot alle stonden,
 Laet aen u een teecken van blijschappen beclijven,
 Een ghetroost hert mach wel vreucht bedrijven.

Mijn jeucht, die moet nv vreucht hanteren,
 Gheneucht, is nv alle mijn begheeren,

Helpt my nv jubileren, met eeren,
 In d'eertsche slijck,
 Coemt voort musijck, en rethorijck,
 Sterckt vreuchde ghelijck.

Haer goetheyt en condy nemmermeer volloven,
 Want aen u heeft sy ghenade bewesen,
 Peyst vryelijck dat die Heere van hier boven,
 Haer een raetghever heeft gheweest ghespresen,
 Dies zy haer lof ende eere wtghelesen,
 Want gheen quae tonghen en heeft sy ghehoort,
 Die alle twist ende discoort verkesen,
 Maer haer ingheboren goetheyt gheorboort,
 Dus leeft met haer in vreucht en accoort,
 Haer ghetrou zijnde so langhe u het leven,
 In u sterffelick lichaem sal wesen ghestoort,
 Laet alle verdriet van u zijn verdreven,
 Want uwen versochten loon is u ghegheven,
 Dus wilt alle pijn ende verdriet verwrijven,
 Een ghetroost hert mach wel vreucht bedrijven.

Sy heeft, ghedaen na mijn behaghen,
 Dus leeft, mijn herte sonder claghen,
 Wilt niet mijn jonghe maghen, vertragen,
 Coemt met spoet,
 Siet dat ghy doet, so ick nv moet,
 Wt liefden soet.

Prince ghelooft my vry sonder eenich duchten,
 Dat ick haer eewelick sal wesen ghetrou,
 Al quamense al dier komen muchten,
 Nemmermeer sal ick laten die schoone kerssou,
 Want het ghetrou verbont ick in weerden hou,
 Dwelck tusschen ons beyen minnelick is geschiet,
 Al mocht my een ander ghebeuren nv,
 Veel rijcker van goede ick en achters al niet,

Oorconde den Heere die alle herten deursiet,
 Hem is bekend dat ick niet en lieghe,
 Want nv ben ick verlost wt alle verdriet,
 Sy heeft my gheholpen wt Venus wieghe,
 Dus op dat ick my selven niet en bedrieghe,
 Wille ick my alle solaes ende geneucht toeschrijven,
 Een ghetroot hert mach wel vreucht bedrijven.

Geen mensch, mocht meerder vreucht toecommen,
 Ic wensch, hen pijn die dit verdomen,
 Mijn vreucht waer niet te nommen, te sommen
 Van menschen al,
 Coemt groot en smal, helpt mijn ghetal,
 Met bly gheschal.

Een Refereyn int amoreus, met een Liedeken daer op accorderende.

Ick mach wel claghen dat ick ben gheboren,
 Verstoren // mach ick my over valsche geruchten,
 Suchten // claghen en stenen acht ick verloren,
 Vercoren // heb ickse die van my wil vluchten,
 Verluchten // waer sal ick my in eenighe huchten,
 Duchten // moet ick altijd leven in weene,
 Gheene // gheboren my ghenesen muchten,
 Vruchten // der droefheyte pluck ick certeene,
 Alleene // dunckt my nv die liefde reene,
 Cleene // achtse mijn liefde tot haer gheresen,
 Nochtans is sy die liefste en anders gheene,
 Liever en mocht my ter eerden niet wesen.

***Het Liedeken gaet op de wijze: Duchten en suchten
 moet ick eylacy desolaet.***

Venus Goddinne,
 Aenhoort mijn lamentacy // nv
 Die ick beminne,
 Die verlaet my eylacy // nv

Haer aenschijn staet seer fel,
Dus leef ick in ghequel.

In groote benautheyt ben ick gheseten,
Beten // van confoort waren mijn herte goet,
Moet // verlies ick om haer sy macht wel weten,
Versleten // houtse my in allen spoet,
Vloet // der tranen beclaecht mijn ooghen vroet,
Doet // die alderliefste mijn ontrouwe,
Nouwe // en weet ick ter werelt eenen voet,
Soet // daer ick wel connen gherusten souwe,
Houwe // ick niet de schoone joffrouwe,
Rouwe // ben ick van herten nijds desen,
Want sy isse die ick gheerne aenschouwe,
Liever en mocht my ter werelt niet wesen.

Mocht my ghebeuren,
Van haer een minnelick ghesicht,
Ick liet mijn treuren,
Ick achte mijn lijden seer licht,
Maer sy houdt haer van my,
Dies ben ick selden bly.

Hoe luttel peystse op tgheen dat my gheschiet,
Pict // en achtse op mijn lijden menichwerven,
Sterven // moet ick laetse my in dit verdriet,
Want siet // my en moghen helpen gheen conserven
Tderven // van haer doet my in lijden swerven,
Erven // van bitterheyt moet ick verpachten,
Twachten // na troost doet my alle vreucht verkerven
Scherven // moet ic mijn vleesch by dagen en nachten,
Crachten // der liefden doen my versmachten,
Clachten // doe ick aen u Venus ghepresen,
Mijn ootmoedighe begheerte wilt niet verachten,
Liever en mocht my ter eerden niet wesen.

So menichreyse,
Dat ick aensie haer schoone jeucht,

So overpeyse,
 Ick al ons minnelicke vreucht,
 Die wy eertijts met vlijt,
 Hadden menighen tijdt.

Princesse Venus vertroost mijn hert beswaert,
 Baert // ghenae over my o vrouwe verheven,
 Geschreven // staet in mijn hert die bloeme vermaert
 Waert // datse haer tot my woude begheven,
 Leven // sou ick eewelick sonder sneven,
 Verdreven // waer van my alle melancolije,
 Blijje // sou ick wesen en vreucht aenleven,
 Beneven // my stelden ick alle fantasije,
 Tsy // sey ick alle klappaerts invije,
 Mije// en docht gheen meerder vreucht wtghelesen,
 Dus Venus verrijcht my troost te tije,
 Liever en mocht my ter aerden niet wesen.

O schoon Princersse,
 Doet uwen dienaer ghenae,
 Ghedenckt mijn persse,
 Die ick verdraghe vroeck en spae
 Ick en soeck ghelt noch schat,
 Dan dat maechdelick vat.

***Een Ionckvrouwen Refereyn int amoreus, met een Liedeken daer op
 accorderende. Beclaghende het bedroch der liefden.***

O Valsche Venus is dit u behaghen,
 En hem moet derven die mijn oogen geern saghen,
 Ick duchte ja, des droever gheene,
 Mijn sinnekens treuren, mijn hert moet claghen,
 Maer wat ick segghe by nachte by daghen,
 Tis al om niet, ghy achtet cleene,
 My dunckt dat ghy harder zijt dan steene,

Hoe sot sijnse die u hier ghelooven,
 Ghy hebt my verleyt en anders gheene,
 Deur schoon beloften liet ick my verdooven,
 Waerom wildy my nv van mijn lief berooven,
 Die ghy wel weet dat in mijn herte is gheseten,
 Eertijts was ick sijn liefste niet om volloven,
 Maer nv eylacy heeft hy my vergheten.

Het Liedeken gaet op die wijze: Lief wat heb ick u misdaen, dat ghy my dus hebt begeven.

MYn liefkens liefde is vercout,
 Dat word ick noch gheware,
 Sot is hy die hem betrouwt
 Op longhers ick bevint clare.

Eertijts stont ick int herte vercoren,
 Ick was sijn eyghen al gheheel ghesworen,
 Al wat ick dede was na sijn herte,
 Ick cost verdrijven alle sijnen thoren,
 Noyt schoonder en wasser in sijnen sin gheboren,
 Van my een ure te zijn dat was hem smerte,
 Ick was die ghene na welcke hy perte,
 Tscheen hy beminde my boven maten,
 Maer het fenijn lach verborghen inden sterte,
 Want nv int eynde heeft hy my verlaten,
 Waer sal ick hem soecken in weggen oft straten,
 Die alle mijn vreucht dus heeft versleten,
 Ick gheloofden eertijts sijn minnelich praten,
 Maer nv eylacy heeft hy my vergheten.

Hoe mocht hy also valsch zijn,
 Ick ben daer af seer verwondert,
 Alsulcken gheveynsden schijn,
 Mocht niet wesen onder hondert.

Eylaes hoe is hy nv van my verveert,
 Mijn by-wesen heeft hy dickwils begheert,

Maer nv so my dunckt ist met hem ghedaen,
 Eertijts was ick hem lief en weert,
 Maer nv hy vyantschap vercleert,
 So en siet hy my niet meer eens aen,
 Ick ben nv seer magher en bleeck saen,
 Waer van oorsaeck is sijnen valschen gront,
 Met die banden der droefheyt lig ick ghevaen,
 Hoe soude connen gheblösen den mont,
 Eertijts stonden mijn borstkens appel-ront,
 Van mijn schoonheyt plach hy te vermeten,
 Doen waren wy te samen in een verbont,
 Maer nv eylacy heeft hy my vergheten.

Hy en is niet wel ghesint,
 Die hier Ionghers wilt aenhooren,
 Noyt en had ick hem bemint,
 Had ick hem ghekint te voren.

Prince ic en weet niet waerom hy my mach begeven
 Niemand dan hy en staet int herte gheschreven,
 Niemand begheere ick dan sijnen persoone,
 Och nv so heb ick seer wel beseven,
 Hoe scheyden van lieve eenen doet sneven,
 Ick claecht u Venus o vrou ydoone,
 Het is onverdient alsulcken loone,
 Coemt wilt uwe dienersse versolateren,
 Want ghy elcken te troosten zijt ghewoone,
 Ick begheere, wilt my conforteren,
 Troost van lieve sou ick wel begheeren,
 Hem zijn wel bekent alle mijn secreten,
 Eertijts plach ick hem te recreeren,
 Maer nv eylaes heeft hy my vergheten.

Princessen hoort altemael,
 Wilt u altijd wel bedencken,
 Eer ghy drinckt wt Venus schael,
 Want fenijn sal sy u schencken.

Een schoon amoreus Refereyn, met een Liedeken daer op dienende.

Wie sal my bystaen met medecijne,
 Wie sal my verlossen wt Venus ghequel,
 Wie sal my quijt maken den last mijnder pijn,
 Apollo soude hy dat vermoghen wel?
 Och neen hy, den brant die is te fel,
 Met gheen cruyden en mocht hy my ghesesen,
 Dan alleene die alderliefste cornel,
 Die boven alle die leven int herte is gheresen,
 Het aenschouwen van haer aensicht ghepresen,
 Mocht my vertroosten die nv ben ontpaeyt,
 Maer anders gheen wortelen hoe wtghelesen,
 Een troostelick woort van haer in my ghesaeyt,
 Want dat mijn ghewont hert verfraeyt,
 Dit is den troost na mijn intentie,
 Voor dien en koos ic geen cruyt hoe schoon geblaeyt,
 Want sy heeft int herte die residentie.

***Het Liedeken gaet op die wijze: Ick was onlancx geleden,
 geraect ten avontspele.***

OM een die ick beminne,
 So treur ick menichwerven,
 Sy staet in mijnen sinne,
 Nochtans moet ickse derven,
 My dunckt ick moet besterven,
 Want het valt my te swaer,
 Na haer heb ick verlanghen,
 Om te moghen ontfanghen,
 Een troostelick woort maer.

Al die cruyden ende wortelen crachtich,
 Die goet voor den mensch zijn in swerelts ronde,
 Die en connen my niet ghesesen warachtich,
 Dan alleen die liefste met haren monde,

Sy sou haest ghenesen mijn smertelicke wonde,
 Mocht my van haer een troostelic woort gebeuren,
 Het soude my duncken wesen eenen vonde,
 Ghedaen waer mijn pijn, benautheyt sou scheuren,
 Ick en peysde niet meer op suchten oft treuren,
 Maer eylacy sy slaet my alomme swijcke,
 Nochtans houde ickse voor die bloem der figueren,
 Derve ick haer, ick blijve in verswijcke,
 Mijn droefheyd waer gheen droefheyd ghelijcke,
 Blijdschap waer my dan een penitentie,
 Sy mach my verheughen boven alle musijcke,
 Want sy heeft int herte die residentie.

Daer is gheen cruyt ter eerden,
 Dat my hier troost mach gheven,
 Noch dranck hoe groot van weerden,
 Dan die liefste verheven,
 Want sy doch staet gheschreven,
 Alleen in shertsen boeck,
 Hare schoonheyd weert om loven
 Die alle tgoet gaet te boven,
 Is den schat die ick soeck.

Sy is alleen mijn leven en mijn hope,
 Die my wt alle benautheyt helpen mach,
 Sy is mijn vreucht en sucadighe syrope,
 Om wien ick treure nacht ende dach,
 Had ick haren troost, sonder eenich verdrach,
 Soud ick my dorven elcken gheluckich schrijven,
 Maer moet ick die derven o wy o wach,
 Nergens en weet ick eylaes waer blijven,
 Liever liet ick my als Troylus ontlijven,
 Dan altijts te derven die wtvercoren,
 Want sy is alleen die bloem der wijven,
 Die schoonste die oyt ter werelt was gheboren,
 Voor haer en koos ick niet Cresus tresoren,

Noch Salomons eere gheeft my credentie,
 Sonder haer acht ick mijn leven verloren,
 Want sy heeft int hert die residentie.

Troylus noyt so haeckten,
 Na Breseda in trouwen,
 Noch Paris die ontschaeckten,
 Die bloem van alle vrouwen,
 So ick na mijn ontfouwen,
 Na haer tot alder stont,
 Ist dat ick haer moet laten,
 Gheen cruyt en mach my baten,
 Ter doot blijf ick ghewont.

Prince sy is mijn vreucht, mijn glorie,
 Sy is mijn solaes mijn jubiliatie,
 Sy is mijnder herten consistorie,
 Sy is mijnen troost en confortatie,
 Cost ick van haer krijghen eenighe gratie,
 Alle gheneuchte soude ick hanteren,
 Ick en achten niet op yemants arguatie,
 Ick liet my alle clappaerts blameren
 Als ick hadde dat ick wel soude begheeren,
 Mijn hert sou altijd in volder vreucht // zijn
 In haer soet ghesicht sou ick my versolaceren,
 Haer presentie sou al mijn jeucht // zijn
 Hoe soude ick ymmermeer ontheucht // zijn
 Wanneer ick altijd ware in haer presentie,
 Ick soude vrolick midts haerder deucht // zijn
 Want sy heeft int herte die residentie.

Prince my dunckt warachtich,
 Dat ick sou wesen salich,
 Want ick soude eendrachtich,
 Sien haer lichaem cristalich,
 Haer lippekens coralich,
 Waren mijn shertsen boet,

Om gheen vreucht sou ick wenschen,
 Want onder alle menschen,
 Waer niemant so ghegoet.

Een Refereyn int amoreus, met een Liedeken daer op accorderende.

Ick ben ongherust vol van fantasijen // swaer
 Ick suchte ick duchte dach ende nacht,
 Het herte is my vol melancolijen // swaer,
 Daer my alleenlick toebrecht der minnen cracht,
 O Venus Venus noyt en had ick sulcx ghedacht,
 Dat ick mijn alderliefste sou moeten derven,
 Wee my ellendich creatuer waer ben ick toebrecht,
 Door een cleyn vreucht treur ick menichwerven,
 Coemt doot haelt my van dese erven,
 En wilt my in dit verdriet niet laten,
 Want het is my veel soeter te sterven
 Dan langhe van mijn liefken te zijn verwaten,
 Waer ick gae oft stae in wegghen of straten,
 Nergkens en vind'ickse, sy houdt haer verschoven,
 Dus mach ick wel segghen voor alle staten,
 Tderven van lieve gaet alle pijn te boven.

***Het Liedeken gaet op die wijze: Al die sparen,
 goet vergaren, en nae.***

DEur Venus kent, al ist gheblent,
 Lijd'ick torment, int leven,
 Een bloemken jent, dat staet gheprent,
 In shertsen tent, gheschreven
 Das zijn van haer, doet my voorwaer,
 Altijt leven in ongheneucht,
 Tderven van lieve, is groot mishieve,
 Maer lief by lief is groote vreucht.

Het derven van lieve so elck wel weet,
 Doet alle gheneucht en solaes verdrijven,
 Het coste Paris sijn bloet ende sweet,
 Troylus liet hem daer om ontlijven,
 Leander so ons die Poëten schrijven,
 Deur tderven van lieve inde zee verdronck,
 Evax om dat hy van sijn lief niet cost ghebliven,
 Ten lesten dat doot-liedeken daerom sonck.
 Deur tderven van lieve Hero oock inde zee spronck,
 Want liever hadse by haer lief te wesen
 Inde zee, dan sonder hem in swerelts swonck,
 Dido die Coninghinne ghepresen,
 Deur tderven van lieve nam haer tleven mits desen,
 Seg ick noch al waert in Princen hoven,
 Want alsucke verdriet in my is verresen,
 Tderven van lieve gaet alle pijn te boven.

Mocht ickse sien, dat schoon ingien,
 Alle mijn pijn sou sincken,
 Clappaerts bespien, en mocht mits dien
 Mijn groote vreucht niet krincken,
 Maer lacy neen, t'dunckt my certeen,
 Dus schier vergaet mijn jonghe jeucht,
 Tderven van lieve, is groot miskieve,
 Waer lief by lief is groote vreucht.

Het is pijn in boeyen te sitten ghesloten,
 Het is pijn te zijn in groot verstranghen,
 Tis pijn te sitten van sijn ghenooten,
 Tis pijn te wesen in eenich verlanghen,
 Tis pijn op sijn lijf te sitten ghevanghen,
 Tis pijn van vrienden van maghen te zijne,
 Tis pijn te moeten dwalen in vreemde ganghen,
 Het is oock verdrietelick en groote pijn,
 Sieck te bed te ligghen eenen langhen termijne,
 Maer gheen van desen en zijn te compareren,
 By tderven van lieve also ick beviene,
 Want die pijn doet vleesch en bloet verteeren,

Ick weet het doet mijn hert altijd lamenteren,
 Om dat ick hen van mijn lief weert om loven,
 Dus seg ick vryelick en wilt affirmeren,
 Tderven van lieve gaet alle pijn te boven.

Een minnelick woort waer mijn confoort,
 Mocht ick van haer verkrijghen,
 In vreuchden poort so waer ick hoort,
 Voor haer so sou ick nijghen,
 Maer lacy siet sy acht my niet,
 Al bewijs ick haer niet dan deucht,
 Tderven van lieve, is groot miskieve,
 Maer lief by lief is groote vreucht.

Prince al waer ick in weelden gheseten,
 Al saech ick die schoonste van alle vrouwen,
 Het derven van haer doet my vreucht vergheten
 Want inwendich is het herte vol rouwen,
 Al can hem het aensicht wel anders gheheuwen,
 Nochtans versinckt mijn hert in Venus oven,
 Dus mach ick metter waerheyte wel ontvouwen,
 Tderven van lieve gaet alle pijn te boven.

Prince terstont ick segt goet-ront,
 Cost ick aen troost gheraken,
 Mijn hert ghewont, worden ghesont,
 Ghenoecht sou ick maken,
 Ick waer verblijft, tot alder tijt,
 Die my eylace [...] ontveucht,
 Tderven van lieve, is groot miskieve,
 Maer lief by lief is groote vreucht.

Een Refereyn int amoreus, met een Liedeken daer op accorderende.

EEn Venus dierken heb ick wtvercoren,
 Ghelijck mijn siel in mijnen lichame,

Schoonder ter werelt en weet ick niet gheboren,
 Boven alle die leven is sy my aenghename,
 Die conditien haer [sprekens] zijn goet en bequame,
 Gelijck Pallas heef [...] handen,
 Int gaer ghelijckt [...] eersame,
 In eloquentie gaetse boven alle verstanden,
 Met wijsheyt brochtse Virgilius in schanden,
 Haer hayr ghelijckt den couleur vanden gouwe,
 Haer lieffelijcke ooghskens doen my verbranden,
 Ghelijck een roose ontloken staet inden douwe,
 Also staetse in schoonheyt dese kerssouwe,
 Het is een bloeme boven ander figueren,
 Ick verheughe my als ickse aenschouwe,
 Maer by haer te zijn en mach my niet ghebeuren.

***Het Liedeken gaet op die wijze: Tis wonder wat
 dees meyskens doen.***

EEn blomken jent, seer excellent,
 Staet in mijn hert gheschreven,
 Gheen man en kent, schoonder present,
 Gheen liever lief verheven.

Ghelijck een roosken blösen haer wangen,
 Haer liefde is my eenen strael moordadich,
 Noyt en mocht Pyramys hebben meerder verlangen
 Om sijn Thisbe die hy beminde suradich,
 Ghelijck ick na haer doe ghestadich,
 Want sy alleen staet int herte gheschreven,
 Woude sy my wesen ghenadich,
 Gheen blijder mensch dan ick en souder leven,
 Boven alle gheboren heb ickse verheven,
 Sy is mijn blijdschap ende alle mijn jolijt,
 Gheen ander en salder oock comen beneven,
 Sy salse blijven nv en tot alder tijt,
 Om haer ick menighe ure sonder slapen verslijt,
 Peysende op die schoonste der creatueren,

Als ickse sie, van herten ben ick verblijdt,
Maer by haer te zijn en mach my niet ghebeuren.

Gheen meerder vreucht, in dese jeucht
Dan lief by lief te wesen,
Sy zijn verheucht, in aller deucht,
Waer vreucht is wtghelesen.

Ick verheuch my seer als sy my coemt teghen,
Want dan geeft sy my een minnelicke groet,
Nochtans een weynich werd ick weder verslegen,
Mits dat sy dan met liefden ontsteect mijn bloet,
Och wanneer ick peyse op haer wesen soet,
Mijn herte dunckt my in alle geneuchten vloeyen,
Och oft ickse mocht krijghen in mijn behoedt,
Mijn verdorde jeucht sou wederom groeyen,
Die nv eylacy niet en can gevloeyen,
Want sy is mijn vreucht en jubiliatie,
Sy isse wiens wesen my sou ghevoeyen,
By haer te zijn waer my een recreatie,
Haer minnelic ooghskens zijn my een confortatie,
Vercreghe ick haer jonste ick en sou niet treuren,
Het aenschouwen van haer is my een gratie,
Maer by haer te zijn en mach my niet ghebeuren.

Och oft ick waer, een ure by haer,
Ick soude my vermaken,
Ick soude daer, claghen dats claer
Mijn droeffelicke saken.

Prince, boven alle Princessen schoone,
Is sy mijn hoop mijn troost en weelde,
Waert dat sy my confoort gaef te loone,
Van dese sieckten ick niet meer en queelde,
Ick waer ghetroost met dat lieffelick beelde,
Als ickse sie mijn droefheyte mach niet dueren,

Gheenderhande druck my en verveelde,
Maer by haer te zijn en mach my niet ghebeuren.

Prince ghemeen, gheen goet certeen,
Sou ick voor haer begheeren,
Want sy alleen, en anders gheen,
Mach my verjubileren.

Een Refereyn int amoreus, met een Liedeken daer op accorderende.

O Cupido God die my hebt ghetoghen,
Tot reynder liefden tmach my wel mishagen,
Want noyt minnaer was in liefden so bedroggen,
Ghelijck ick nv ben, ick mach wel claghen,
En dat om een die mijn ooghen gheern saghen,
Ick treur om haer dach ende nacht,
Sy mocht my helpen sonder vertraghen,
Maer eylacy ick worde van haer veracht,
My dunckt dat sy Bresedam beslacht,
Ende niet Lucretiam also ick meene,
Langhen tijt heb ick haren troost ghewacht,
Maer tot noch toe en verneem ick gheene,
Wat mach peysen dat maechdeken reene,
My dunckt het moet haer eenichsins behaghen,
Ist also, ick mach dan wel seggen certeene,
Die op maechden troost leeft, moet dicwils clagen.

***Het Liedeken gaet op die wijze: Dan seyt hy sulck
wif is wel eeren weert.***

SO elck voghel laet sijnen sanck,
Als aenstaen des winters virtuyten,
So elck dier teghen sijnen danck,
Moet swijghen en blijven in muyten,
Also moet ick nv t'allen termijn,
Want ongetroost van lief geen meer pijn.

Mocht ickse noch eens comen ter spraken,
 Die mijn hert met haer liefde heeft deurgloet,
 Het docht my een gheluck voor alle saken,
 Ick soude haer claghen met woorden soet,
 Waerom sy my liet in desen teghenspoet,
 Het welck sy mocht letten in corter uren,
 Gaf sy my dan een wordeken goet,
 Terstont soude ghedaen zijn alle mijn treuren,
 Maer eylacy als sy my comt veuren,
 Nauwelicx en can ick een woort ghespreken,
 Van groote benautheyt can ick mijn tong niet rueren,
 Het herte beeft, die ooghen tranen wt leken,
 En sy en acht oock niet op mijn ghebreken,
 Nochtans merckt sy't dickwels by vlaghen,
 Dus mach ick wel seggen al en ist geen preken,
 Wie op maechden troost leeft, moet dicwils clagen.

Ghelijck Orpheus so treur ick nv,
 Proserpina moet ick verlaten,
 Ick moet wel leven in benou,
 Gheen cruyden moghen my baten,
 Noyt mensch en dronck bitterder fenijn,
 Want ongetroost van lief geen meerder pijn.

Lijf en goet ick haer presentere,
 En alle dat mijn mocht zijn van aertschen goede,
 Voor haer ter werelt ick gheen ander begheere,
 Hoe rijck van haven en hoe edel van bloede,
 Verwerfden ick haer, ick leefde in voorspoede,
 Niemant ter werelt en waer mijns ghelijcke,
 Maer lacy ick ben in een cranck vermoede,
 Sorghende dat sy my sal slaen swijcke,
 Waer icker eens by, my dunckt ick waer rijcke,
 Want met haer te spreken sou my ghebeuren yet,
 Ick sou haer openbaren met practijcke,

Mijn doloreus herte ende mijn groot verdriet,
 Maer wat seg ick, dit is om niet,
 Ancxt en schaamte my van haer verjaghen,
 Dus seg ick noch na mijn oude liet,
 Wie op maechden troost leeft moet dicwils clagen.

Waer ick gae oft waer ick stae,
 Nergens en can ick rust ghevinden,
 Ick was eertijts van herten frae,
 Maer nv beproef ick veel allenden,
 Nemmermeer en is in my vreuchden en schijn,
 Want ongetroost van lief geen meerder pijn.

Prince een onghetroost hert moet veel lijden,
 Eylaes ick weet nv ickt dus hebbe beproeft,
 Ghy jonghe amoreusen wacht u by tijden,
 Schout die minne want sy menighen bedroeft,
 Sy heeft my voorwaer also ghetoeft,
 Dat ick nauwelicx en weet waer blijven,
 Gheen medecijne mijn ghewont hert en behoeft,
 Dan alleen troost van die bloeme der wijven,
 In haer gratie en mach ick niet beklijven,
 Maer laet gheduerich my in dese plaghen,
 Dus mach ick metter waerheyte wel schrijven,
 Wie op maechden troost leeft, moet dicwils clagen.

Prince gheen pijn isser so fel,
 Dan van sijn lief veracht te werden,
 Ick beproeft nv, dus weet ickt wel,
 Nochtans houd ick haer als lief op eerden,
 Nemmermeer en can ick blijde ghezijn,
 Want ongetroost van lief geen meerder pijn.

Een Refereyn int amoreus, met een Liedeken daer op accorderende.

*E*Ene alleene en anders gheene,
 Heb ick in mijn herte wtghelesen,
 Boven alle die leven in swerelts pleene,
 Schoonder en dunckt my ter werelt gheen wesen,
 Venus seytmen was eertijts ghepresen,
 Van Paris boven twee ander Goddinnen,
 Maer waer sulcken vonnis noch eens verresen,
 En dat den gouden appel noch waer te winnen,
 My dunckt certeynlick na mijn versinnen,
 Dat sy dien voor een ander sou krijghen,
 Want haers ghelijck en is niet te vinnen,
 Van Venus schoonheyt sou Paris dan swijghen,
 Cost ickse ghewinnen, ick sou voor haer nijghen,
 Want sy isse die ick eerst int hert verhief,
 Alle ongeneuchte sou ick vertijghen,
 Noyt lieffelick lief en had oyt lief so lief.

***Het Liedeken gaet op de wijze: Ghepeys ghepeys
ghy doet my suchten.***

*E*En Venus dierken heb ick vercoren,
 Schoonder gheboren ick noyt en sach,
 Sy doet alleen spijt hen diet hooren,
 My vreucht oorboren, nacht ende dach,
 Als ickse sie, die bloem der blommen,
 So dunckt my nie, schoonder voortcommen,
 Maer van haer te zijn, is my groote pijn.

Noyt Paris Helenam hiel in meerder eeren,
 Noyt en hiel Euralus in meerder weerden,
 Lucretiam die alleen was sijns vreuchts vermeeren,
 Noyt en had Iupiter meerder lief op eerden,
 Noyt Aristoteles Hermia so noo ontbeerden,
 Noyt en was Leander so noode van Hero,
 Also ick van haer, ick en cans niet volheerden,
 Want al comet somtijts ick doet seer noo,
 Heefter yemant sijn lief noo gederft ick doet alsoo,

Om dat sy is die ghene daer ick gheerne by zije,
 Virgilius prijst seer die schoone Dido,
 Och oft hy nv leefden in desen tije,
 Hy sou wel anders segghen so ick belije,
 Want gheen schoonder al ist my miskief,
 En heb ick oyt ghesien sonder invije,
 Noyt lieffelick lief en had oyt lief so lief.

Ghelijck het Was smelt by den vyere,
 So vergaet schiere, mijn jonghe jeucht,
 Deur haer liefde menighertiere,
 Die ick seer diere, acht boven vreucht,
 Maer eylaes ick moetse derven,
 Dus ducht ick van rouwe te sterven,
 My dunckt dat aen haer, staet mijn leven voorwaer.

Sy is die liefste na mijn propoost,
 Sy is den Tempel daer het herte in rust,
 Sy is mijn vreucht, mijn hoop en troost,
 D'licht mijnder ooghen, mijn sinnekens lust,
 Haer minnelick ghesicht mijn lijden sust,
 Sy is die weertste boven alle verheven,
 Sy is alleen die mijn lijden blust,
 Sy is die liefste en gheen beneven,
 Haren naem is int diepste mijnder herten geschreven,
 En gheen ander in swerelts statie,
 Al dat my is heb ick haer ghegeven,
 Lijf ende goet tot een presentatie,
 Sy is mijn vreucht en jubilatatie,
 Niet achtende vrient, vyant, vreucht, of grief,
 Voor al soeck ick haer soete gratie,
 Noyt lieffelick lief en had oyt lief so lief.

Al moest ick wten lande vluchten,

In vreemde huchten, also Paris de,
 Met Helena, ick sou niet duchten,
 Die bloem der vruchten, die had ick me,
 My en mocht niemant hier benouwen,
 Als ick waer by die bloem der vrouwen,
 Geenderhande verdriet, sou ons letten yet.

Prince, sy is alleen mijn Princersse,
 Boven alle die leven die precieuste,
 Een bloem der bloemen mijnder sinnen meestersse,
 Mijn solaes, mijn vreucht, mijn melodieuste,
 Mijn liefste, mijn schoonste, mijn amoreuste,
 Boven alle gheboren int hert gheprent,
 Die minnelickste ende glorieuste,
 Boven alle die leven ter werelt present,
 Mijn hert is haer altijd obedient,
 Om haer in alles te moghen believeen,
 Dickwils maeck ick haer mijn herte bekennt,
 Deur boden en oock deur missieven,
 In alle dienstbaerheyt moet ick haer gherieven,
 Want sy isse die mijn herte eerst besief,
 Dus ghelooft my vryelick al en zijnt geen brieven,
 Noyt lieffelick lief en had oyt lief so lief.

Prince, sy isse en salse blijven,
 Die bloem der wijven, hier in mijn hert,
 Mocht mijn liefde aen haer beclijven,
 Ick sou bedrijven, vreucht sonder smert,
 Cost ick noch troost aen haer bejaghen,
 Gheen mensch hoorden my seer claghen,
 Geen mensch hoe rijc, en ware mijns gelijk.

Een Refereyn int amorus, met een Liedeken daer op accorderende.

Die duyster wolcke is verkeert in claerheyt,
 Die nevel is nv verandert in douwe,

Alle mijn droefheyt is nv vreucht eenpaerheyt,
 Troost heb ic ontfangen van een schoon kersouwe,
 Verlost ben ick van alle benouwe,
 Want mijn liefste lief heb ick ghewonnen,
 Eertijts was ick voorwaer in rouwe,
 Deur haren smertelicken strael heb ic veel begonnen,
 Daer ick eylaes seer vast mede was ghebonnen,
 Maer nv heb ick ten lesten vercregen troost,
 Sy is die liefste vanden opganck der Sonnen
 Totten onderganck van het west tot het oost,
 Haer eewelick te beminnen is mijn propoost,
 Want sy de bloem is van alle wijven,
 Met haer liefde ben ick boven maten benoost,
 Sy is de liefste en salse blijven.

***Het Liedeken gaet op die wijze: Meester Brod
die is gheseten, op eenen stoel.***

COemt Scholieren, Venus dieren,
 Die van mijn ghenoten zijn,
 Vreucht hanteren, domineren
 Wilt met my in desen tijt,
 Helpt ongheneucht neder staken,
 En wilt met my vreuchden maken
 Laet alle solaes opstaen,
 Troost van lieve heb ick ontfaen.

Boven alle die leven is sy te prijsen,
 Boven alle gheboren is sy weerdich gheeert,
 Mijn ghewont hert heeft sy willen spijsen,
 Met confortatijven dranck, en versolaceert,
 O sey sy lief, al wat u hert begheert,
 Dat sal u wt oprechter liefden ghebeuren,
 Zijt ghetroost, alle droefheyt van u weert,
 Hebdy ghesucht wilt voortaan niet meer treuren,
 O syde ick, bloeme onder alle creatueren,
 Boven al die leven mach ick u wel bedancken,

Die niet en hebt ghewilt dat mijn lijen sou dueren,
 Maer door u goetheyt hebt ghesesen den crancken,
 Ick hope oock dat sy van my niet en sal wancken,
 maer sal volherden in haer bedrijven,
 Ick salse ghetrou zijn spijt alle nijders rancken,
 Sy is de liefste ende salse blven.

Speelt op luyten, en op fluyten,
 En verheucht u al ghelijck,
 Wilt wtspruyten, ende wten,
 Sterckt gheneucht en vreuchden rijck,
 Coemt ghy lustighe fiolen,
 Ick roep u tot mijnder scholen,
 Doet doch al na mijn vermaen,
 Troost van lieve heb ick ontfaen.

Ghelijck Thysbe Pyramo was ghehuldich,
 Also heeft sy my oock beloofd te wesen,
 Want sy sey, weest niet meer sorchfuldich,
 Laet staen u duchten, uwen druck is ghesesen,
 Mach u ghesont maken mijnen persoone gepresen,
 Weet dat hy u in trouwen sal gheschien,
 Maer waer valscheyt in u gheresen,
 Ghy soudt u moeten wachten van dien,
 Ick antwoorde lief wilt sulcx niet bespien,
 Laet ons te samen maken een troulick verbont,
 Terstont begonst elck sijn hant te bien,
 En belooften malcanderen op dier stont,
 Dit ghedaan zijnde ick worden ghesont,
 Eenen eewigen lof mach ick haer wel toeschrijven,
 Want sy ghesesen heeft mijn hert ghewont,
 Sy is die liefste en salse blijven.

Coemt Musijckers, Rethorijckers,
 Singt ons wat vreuchden soet,
 Ghy practijckers, fantasijckers,

Coemt en hebt al goeden moet,
 Wilt ons al gheneucht voorbringhen,
 Speelt oft wilt lustelick singhen,
 Houdt nv alle met my aen,
 Troost van lief heb ick ontfaen.

Prince veel weerdigher is sy te achten,
 Dan Breseda die als eenen weerhaen is ontdraeyt,
 Doende ontrou Troylo by daghen en nachten,
 Maer dese heeft my mijn hert ghepaeyt,
 Woordekens van troost heeft sy ghesaeyt,
 Dies ick voortaen in vreuchden mach leven,
 Daer ic eertijts met veel verdriets was bespraeyt,
 Nv heb ic troost verworven van die liefste verheven,
 Dies sal sy int hert altijd staen gheschreven,
 Gheen ander en salder oock in comen,
 Want solaes en troost heeftse my ghegheven,
 Liever en sou ick niet connen ghenommen,
 Het is een blomme boven alle blommen,
 Sy isse die in my alle pijn doet verstijven,
 Geluckich boven alle menschen mach ick rommen
 Sy is de liefste en salse blijven.

Int ghemeene, groot en cleene,
 Maeckt u al by my ghepaert,
 Coemt by eene, sterckt certeene,
 Vreucht gheneucht na uwen aert,
 Coemt hier by ghy jong ghesellen,
 En wilt u voortaen niet quellen,
 Doet also ick heb ghedaen,
 Troost van lief heb ick ontfaen.

Een Refereyn int amoreus, met een Liedeken daer op accorderende.

WAer machse wesen mijnder herten recreatie,
 Die mijn herte houdt in lamentatie,

Om tderven van haer ende anders niet,
 Sy isse die ick beminne tot alder statie,
 Niemand dan sy en staet in mijn gratie,
 Al ist dattet my by tijen verdriet,
 Want Zoylus ghebroetsel dat altijd schiet
 Daer quaet fenijn, dat doet my pijn,
 Altijt sorghende oft haer van my yet,
 Gheseyt mocht worden t'eenighen termijne,
 Niettemin doen dat sy willen, deur haer fenijne
 En sullen sy my van haer niet doen scheidende,
 Ghetrou denck ick haer altijt te zijne,
 Gheen tonghen sullen my haer doen verleyden,
 Ik geloof wel datse niet scheeden sullen ons beyden,
 Maer dat wy ons liefde sullen volvueren,
 Ick seyt want ick wil sulcx altijt verbreyden,
 Wien tspijt oft benijt het sal altijt dueren.

Het Liedeken gaet op de wijze: Een amoreus fiere ghelaet.

Een amoreus fiere ghelaet,
 Heeft mijn jonck hert bevaen,
 Sy is mijn toeverlaet, het reyn maechdelick zaet,
 Mijn sinnen op haer staen,
 Ick speel met Venus nichte,
 Mijn hert heeft sy ghewont,
 Haer lieffelick ghesichte,
 Mach my maken ghesont.

Ick vergaet ende dat deur haer absentie,
 Noyt minnaer mocht proeven meerder penitentie,
 Want hoe mochtmen meerder pijn lijden,
 Van Florentius pijn maeck ick kleyn mentie,
 Ende van Aristoteles liefde na mijn intentie,
 Die hem van Hermia liet berijden,
 Die Poëten schrijven oock dickwil by tijden,
 Dat Leander die felle zee heeft deurswommen,

Om sijn liefste Hero te comen bezijden,
 Eurealus liet hem onder een sack crommen,
 Om also by Lucretia te commen,
 Maer dat houde ick van cleynder weerden,
 Ick sou noch meer doen om die blomme der blommen,
 Want ickse beminne boven alle schatten der eerden,
 Noyt liever int herte en mocht men aenveerden,
 Sy is die liefste onder alle creatueren,
 Gheen Coninghinne ick voor haer begheerden,
 Wien tspijt oft benijt het sal altijd dueren.

Gheen liever lief gheboren,
 Onder des Hemels troon,
 Ick hebse wtvercoren,
 Voor die schoonste persoon,
 Sy heeft bloosende wanghen,
 Haer hayr ghelijckt het gout,
 Ick ben als haer ghevanghen,
 Deur liefden menichfout.

Men seyt dat Hercules eertijts heeft gesponnen,
 Deur liefde van Iole die onversonnen,
 Ghedoot hadde Leeuwen en Leeuwinnen,
 Nochtans en heeft hy noyt sulcx begonnen,
 Ick sout wel na doen als die ben ghebonnen,
 Met Venus dwale wt oprechter minnen,
 Want niemant dan sy en staet int herte binnen,
 Met haer begeer ick my alleen te paren,
 Ick en acht by haer gheen Goddinnen,
 Haer woorden klincken als gulde snaren,
 O Paris oft sy noch eens voor u present waren,
 Die dry Goddinnen om prijs te halen,
 En dat sy oock onder haer mocht vergaren,
 Ick weet wel dat dan Venus eere sou dalen,
 Onder haer sou sy schijnen als blinckende stralen,
 Ghy soutse achten een bloem van alle figueren,

Dus bemin ickse ende en salder niet af falen,
Dient spijt oft benijt, het sal altijd dueren.

Sy is die ick doe eere,
Boven gelt goet en schat,
Mijn ghewont hert dorst seere,
Na dat maechdelick vat,
Al mocht ick hier verwerven,
Creseus schat oft tresoor,
Ick en woude niet derven,
Mijn liefken daer voor.

Prince, wanneer ick haer eens aenschouwe,
So is mijn herte ghesont van alle benouwe,
Mijn groote pijn ben ick niet ghedachtich,
Ghelijck het vyer doet vergaen die couwe,
So doet haer soet ghesicht al mijnen rouwe,
Want dat is de beste medecijn crachtich,
Die my ghenesen mach warachtich,
ick hoop dat sy my noch sal ghebueren,
Want ick beminse met herten eendrachtich,
Wient spijt oft benijt het sal altijd dueren.

Prince, sy is alleene,
Die ick soeck nacht ende dach,
Sy heeft die const certeene,
Die my ghenesen mach,
Haren naem is gheschreven,
Binnen mijns hertsen tent,
Gheen liever macher leven,
Hier in dit Firmament.

FINIS.

**Vier Sonetten, met een Ode oft met een liedeken daer op
accorderende, door I. Ian vander Noot Patritius van Antwerpen.**

EEn vroulic wesen soet, Goddinnelick bevonden,
 En meer dan menschelick, Nimphael weerdig verheven,
 Een maechdelick beelt goet, en seer eerlic van leven,
 Veurbeelt, spiegel en stael der deuchden tallen stonden:
 Een peerle net en claer wt den Hemel ghesonden,
 (Wiens aenschouwen reyn, leven en troost can geven)
 Staet so ghestadichlick in mijn sinnen geschreven,
 Dat mijne ziele met haer t'alder tijt blijft verbonden,
 Ick heb haer lief en weert, boven al tgoet der eerden,
 Want sy wijst my den wech der deucht, groot van weerden,
 Tis een werelt van gout, gantsch Hemels in deanschouwen,
 Een weeldich Paradijs, overvloedich in deuchden,
 Bloeyssel mijns levens, dat my thert maeckt vol vreuchden,
 Dies ic haer talder tijt voor de weertste sal houwen.

Ode oft Liedeken op die wijze: Alst begint.

SEgt my God en natuere,
 Hoe mach dit comen by,
 Dat mijns liefs aensicht puere,
 So wit is, en dat sy
 Twee lipkens heeft al noch,
 Schoon root sonder bedroch.

Thien duysent liefden reyn, en niet min deuchden schoone,
 Sietmen comen schoon lief wt u soete bruyne oogen,

En vlieden hier en daer, deur u hayr sonder loghen,
 Dwelck u voorhoofd verciert, heerlic als *een* schoon croone.
 Op u voorhoofd hout haer d'eerbaerheydt metter woone,
 En duysent vreuchden ick wt u aensicht can soogen,
 Want niet min gratien sietmen t'uwen verhoogen,
 Swermen om uwen mont, gesonden wt den troone.
 O schoon en edel vat, daer God in heeft gesonden
 Den alderbesten schat, diemen oyt heeft gevonden,
 Een eerbaer vreedsaem hert, een demoedighe ziele,
 Eenen zedighen gheest en die vreesse des Heeren,
 Diemen wt u ghesicht lesen can tot Godes eeren:
 Ghy zijt Nympe de maecht die my te deele viele.

En draecht oock int ghesichte,
 Bruyn oochskens schoon en claer,
 Wijnbraukens swert en dichten,
 Een reyn swert bloedich hayr,
 Waerom is sy verciert,
 En so wel ghemaniert.

O bloemken schoon en teer, wijs en bequaem van jaren,
 Als Lelijen claer wit, en seer reyn t'uwer baren,
 Soeter dan Meyschen dau, suycker oft honichraten,
 V lipkens rooder heur dan roosen openbaren,
 Die ons u reynicheyt en liefde goet verclaren,
 En u schoon oogen bruyn, en seer soet boven maten,
 Ons u ghestadicheyt (ghetrou sonder verlaten)
 Betoonen, so ooc doen ws hoofts en wijnbraus haren,
 Al tgeen dat ghy bedrijft, voorstelt oft trect ter handen
 Is stichtelick en goet, en eerlic vry van schanden,
 Hebbende God altijt, voor oogen en int herte,
 Ick soec oock niet vlijt, eerbaerheyt, liefde, trouwe
 Die nergens bat en blijct, dan in u schoon jongvrouwe
 Die ic nv derven moet, dies ick druck lijd en smerte.

Waerom is heur ghegheven,
 Een Godlijck wesen goet,
 Daer toe een gheschickt leven,
 En een eerlick ghemoet,
 Die my tot alder tijdt,
 Aendoen dus swaren lijdt.

Mina olympia Nympe weert alder eere,
 Ghelijck de Lelijen soetgeurich wit en reene,
 Op groeyen datichlick, onder d'wilt cruyt gemeene,
 (Dies ick nv haren naem inden uwen verkeere)
 Also sietmen u oock, dies ick mijn vreucht vermeert
 In eeren en in deucht op groeyen fris, niet cleene,
 Onder de dochteren des lants, daer ghy alleene
 Den lof der deucht af hebt, dies ic deucht van u leere
 Den reuc soet uwer deucht, o schoonste der Goddinnen
 Die nv noch sterflic zijn, Dheucht so seer mijn sinne
 Dat ick om God altijt, te dienen my verkloecke,
 En den sneeuwitten glans ws eerbaers aensicht schoone
 Met de soeticheyt groot uwen ooghen ghewoone,
 Doen, dat ick d'eer en u, meer dan d'eertsche goedt soecke.

Nochtans tot allen tijden,
 Sal ick haer dienaer zijn:
 Al moet ick om haer lijden,
 Verdriet en bitter pijn:
 Want mijn liefde is voorwaer,
 Ghestadich en eerbaer.

Tempora te temporibus.

Die Autheur.

H ebt dit in danck Mercurius scholieren,, al
 E n siet niet nauwe al heb ick ghemist,
 N oyt Meester so goet die niet falgieren,, sal
 R eyne te wercken sonder arghelist,
 I s seer quaet om doene, hier wel op ghist,
 C onstenaer hoe groot hem dicwils abuseert,
 K on Iupiter oyt ghedoen dat hy sonder twist
 V an alle menschen wert ghedient en gheeert?
 A ch neen hy, so ons die Poëte leert,
 N och en sal dan dit oock elcken niet gheneughen,
 B idde u al wert het van schimpers gheblameert
 O ntfanghet in danck, het sal my verheughen,
 C ost ickt beter, ick souder my toe veughen,
 S iet doch jonste, voor conste ghepresen,
 T oont alle heusheyt so ghy sout meughen,
 E n acht geen fauten, dier in zijn gheresen,
 L aet u mijn goetwillich hert ghenoech wesen.

Pas à pas.

Voet voor voet.

**Die Tafel oft Register van alle die Liedekens in desen Boecx begrepen,
gheset in orden van A, B, C, Ick voor hem hebbende de wijse oft voys
daermense op singht.**

WY Bevenaers als nv by desen.

Al had ic den schat deser aerden. 14.b

Hoe waert moghelic, &c.

Alle mijn ghepeys doet my so seer. 2.2

Rijck God wie sal ick claghen, &c.

Coemt doot en toeft niet langhe. 27.2

Meester Brod die is gheseten, &c.

Coemt Scholieren, Venus dieren. 47.2

<i>Houdt nv alle aen, ick sal ons singhen voore,</i>	
Coemt toeft niet langhe.	7.b
<i>Mocht ic deur uwen boomgaert,</i>	
Deur liefden blent, ly ick torment.	9.2
<i>Al die sparen goet vergaeren, &c.</i>	
Deur Venus kent, al ist gheblent.	41.b
<i>Een amoreus fiere ghelaet.</i>	
Een amoreus fiere ghelaet.	48.b
<i>'Tis vvonder vvat dees meyskens doen.</i>	
Een bloemken jent, seer excellent.	43.2
<i>Mijn oochskens vveenen, &c.</i>	
Een bloem van vrouwen min ic in trouwen.	22.2
<i>Ghepeys ghepeys ghy doet my suchten.</i>	
Een Venus dierken heb ic vercoren.	42.2
<i>VVaer zijn dees vroukens seer dom van sinnen, &c.</i>	
Een Venus dierken heb ick vercoren.	15.b
<i>Mijn lief is my ontweken, ic en, &c.</i>	
Een wond heb ic ontfanghen.	30.b
<i>Ic vvas onlancx gheleden, gheraect, &c.</i>	
Gepeys ghy doet my treuren.	11.b
<i>Nv keert u Sottekens omme.</i>	
Ghy Cupidoos scholieren.	6.2
<i>Ic vweet een aerdich Vrouken, &c.</i>	
Ghy dochters fraey van zeden.	10.b
<i>Ghepeys ghy doet my treuren, &c.</i>	
Hoe mocht hy vreucht hanteren.	3.b
<i>Nv laet ons alle dancbaer zijn, &c.</i>	
Hoe mocht doch yemant zijn verblijt.	24.b
<i>VVt liefde siet, ly ic, &c.</i>	
My dunct die mint, is dick ontsint.	32.a
<i>Ic had een gestadich minneken, &c.</i>	

Mijn schip is my ontdreven nv. 27.b
Mijn oochskens weenen mijn hert, &c. 29.a
Lief vvat heb ic u misdaen.
Mijn liefkens liefde is vercout. 39.2
Bedruct herteken, &c.
Mijn oochskens weenen mijn hert, &c. 21.2

<i>Ghy meyskens fray, ende, &c.</i>	
Om een alleen, en anders gheen.	34.a
<i>Ic was onlancx gheleden, &c.</i>	
Om een die ick beminne.	40.a
<i>Houd nv alle aen, ic sal ons singhen voren.</i>	
O jonghe jeucht.	12.b
<i>Houdt nv alle aen, is sal, &c.</i>	
O tonghen quaet.	33.a
<i>O smertelicke minne, &c.</i>	
O tonghen valsche tonghen.	18.b
<i>Den Mey, den dau verheucht die vveye.</i>	
O Venus strael.	19.b
<i>Dan seyt by sulc vyf is veel, &c.</i>	
So elck vogel laet sijnen sanck.	44.a
<i>O Venus strale ghy, &c.</i>	
Venus Goddinne.	53.b
<i>Duchten en suchten moet, &c.</i>	
Venus Goddinne.	37.2
<i>Allemaignie Phillipyn</i>	
Wie een ghestadich lief heeft.	5.2
<i>Coemt Cupidoos scholieren, &c.</i>	
Wie heymelick wil minnen.	26.2
<i>Treuren, suchten, vveenen, duchten, &c.</i>	
Wt liefden siet, ly ick verdriet.	28.2
<i>Verblijt u ionghers algheemeene.</i>	
Weest bly ghy ionghers algemeene.	36.b

FINIS.